ஸ்ரீ காமகோடி க்ரந்தாவளி:

உ

ஸ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் அருளிச்செய்த

ஆதி³த்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

மாயவரம், ஸாமவேத ச்ரௌத ஸ்மார்த்த லக்ஷண
வித்வான் வேதாந்த சிரோமணி தர்மஜ்ஞ

ம. ராமனுத தீக்ஷிதர்

எழுதிய தமிழ் உரையுடனும்

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4. பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை -1.

இரண்டாம் பதிப்பு : 1972

விலை: ரூபாய் ஒன்று

லிபரீட்டி அச்சகம், சென்னை - 1

ஶ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஶ்ரீ சந்தர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஶ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

श्रीः

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्य श्रीमच्छंकरभगवत्पाद प्रतिष्ठित श्रीकाञ्चीकामकोटि पीठाधिपतिजगद्गुरूणां आचार्यपादानां नारायण स्मरणपूर्विकेयमाज्ञा निव्रेद्यते।

शिवतत्त्वविवेक - शिवार्कमणिदीपिका दिशताधिकग्रन्थकर्तॄणां शिव भक्तधुरंधराणां श्रीमदप्पय्यदीक्षितेन्द्राणां कृतिषु आदित्यस्तोत्ररत्ननामकं स्तोत्ररत्नमुत्कर्षेण राजते।

अस्मिन् स्तोत्रे, स्वेनैव रचितायां रत्नप्रकाशिकाख्यायां वृत्तौ च श्री दीक्षितेन्द्रैः भगवत्सूर्यसंबधीनि मण्डल- रथ - चक्र - अश्वादितत्त्वानि, तदु पासकदेवादि विशेषाः, तत्किरणैः लोकशुद्धिप्रकाराः, तन्मण्डलान्तर्या मिणः परमेश्वरस्य महिमा, तदुपासनेन जाययानानि फलानि इत्यादयो विषयाः श्रुतिस्मृतिपुराणादि प्रमाणोपष्टम्भेन प्रकटीकृताः।

एतादृशस्तुतितल्लजं गैर्वाणवाणी परिचितिरहितानां द्राविडीज्ञानां सुलभबोधाय मायूरक्षेत्रामिजन धर्मज्ञ श्रीरामनाथदीक्षितविरचितेन श्रीदी क्षितेन्द्र वृत्त्यनुसारिणा द्राविड्यनुवादेन सनाधीकृतं श्रीकामकोटि कोशस्थानाधिकारिभिः मुद्रापितमवलोक्य सन्तुष्यामः।

आस्तिकाः एतत्स्तोत्रमणे : पठनश्रवणादिना सवितृमण्डलमध्य बर्तिनमीश्वरं सेवमानाः तत्कृपया आरोग्यादि निखिलभाग्यावहा भवन्तु

विजययात्रास्थानम्
आरणि
विकारि फाल्गुनशुद्ध चतुर्दशी

नारायणस्मृतिः

பொருளடக்கம்

॥ श्री शिवाभ्यां नमः ॥

॥ ஶ்ரீ ஶிவாப்⁴யாம் நம꞉ ॥

முகவுரை

ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம் என்பது ஶ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றியது. ஶ்ரீமான் அப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் ஶ்ரீ பரமசிவனின் அவதாரமென்று சிவ ரஹஸ்யம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆசார்ய பகவத்பாதாள் ஸ்தாபித்த ஆறு மதங்களில் சைவ மதத்தைத் தழுவி சிவார்க்கமணி தீபிகை முதலிய பல நூல்களை இயற்றியுள் ளார். பரிமளம், நியாய ரக்ஷாமணி முதலிய பல நூல்களை இயற்றி அத்வைத மதத்தை நிலைநாட்டியுள்ளார். சிறிய ஸ்தோத்ரம் முதல் பெரிய ஶாஸ்திர க்ரந்தங் கள் வரை 104 க்ரந்தங்களை பாமரர் முதல் பண்டிதர் வரை ரஸிக்குமாறு இயற்றியு ள்ளார்.

அதில் இந்த ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம் என்பது ஸூர்ய பகவானைப்பற்றி யுள்ளது. இதில் வேதங்களிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும், இதிஹாஸ புராணங்களிலும் ஸூர்ய பகவானைப்பற்றி வர்ணித்திருக்கும் விசேஷங்களை 12 சுலோகங்களில் சுருக்கமாகவும், எளியதாகவும் கூறுகிறுர். இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பவர்கள் ஸூர்யனைப்பற்றிய விசேஷங்கள் அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஸூர்ய பகவானைப்பற்றிய விவரங்களை ஒவ்வொருவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவச்யம். ஸூர்யன் ப்ரத்யக்ஷமான தெய்வம். மற்ற தெய்வங்களை நிரூபிப்பது கடினமான முறை. ஸூர்யனை நிரூபிப்பது வெகு ஸுலபம்,

उतेनं गोपाः अदृशन् अहशन् उदहार्यः

உதேனம் கோ³பா꞉ அத்³ருஶன் அஹஶன் உத³ஹார்ய꞉

என்று இடையர்கள், ஜலம் எடுக்கும் ஸ்த்ரீகள் இவர்கள்கூட, நன்கு காணுகிறுர்கள் என்று வேதம் கூறுகிறது.

இந்துக்களல்லாதவர்கள்கூட காலையில் கிழக்கே பார்த்துக்கொண்டு ஸூர்யனை வணங்குகிறுர்கள். அயல்தேசங்களில் உள்ளவர்களும் ஸூர்யனைப்பற்றிக் கொண்டாடுகிறுர்கள்.

இவ்விதம் எல்லோராலும் தெய்வமாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஸூர்யனைப் பற்றி வேத ஶாஸ்த்ரங்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதை நாம் அறியவேண்டாமா? அவ்விதம் அறிவது ஸாதாரண ஜனங்களுக்கு ஸுலபமல்ல. இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படித்தால் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாமென்பது படிப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

மஹா பாரதத்தில் பாண்டவர்கள் காட்டில் வாஸம் செய்யும்பொழுது ரிஷிகள், பட்டணத்து ஜனங்கள் பலர் தர்மபுத்ரருடன்கூட இருக்கிறுர்கள். தன்னை

அண்டிய இந்த ஜனங்களுக்கு ஆஹாரம் அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு தர்மபுத்ரருக்கு ஏற்படுகி றது. அப்பொழுது ஸூர்ய பகவானை துதித்து அவரிடமிருந்து அக்ஷய பாத்ரத்தைப் பெறுகிறார். அந்த பாத்ரம் எவ்வளவு பேர்களானாலும் அவர்களுக்கு ஆஹாரமளிக்கின் றது. இவ்விதம் ஸூர்யனுடைய மஹிமை வர்ணிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் இராவணனுடன் யுத்தம் செய்து சோர்வடைந்திருக் கும் ஸமயத்தில் இராமபிரானுக்கு அகஸ்த்ய மஹர்ஷி ஸூர்ய பகவானின் அருள் உண்டாவதற்காக,

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥

ததோ யுத்³த⁴பரிஸ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்தி²தம் ।
ராவணம் சாக்³ரதோ த்³ருஷ்ட்வா யுத்³தா⁴ய ஸமுபஸ்தி²தம் ॥ 1 ॥

என்றாரம்பித்து ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை உபதேசிக்கின்றார்.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் ஸத்ராஜித் என்பவர் ஸூர்ய பகவானை உபாஸித்து ஸ்யமந்தகம் என்ற மணியைப்பெற்றார். அதன் பெருமை தினம் 8 பாரம் தங்கத்தை விளைவிக்குமென்றும், துர்ப்பிக்ஷம் முதலியது ஏற்படாதென்றும் ப்ரஸித்தி பெற்றது.

மற்றும் பல புராணங்களில் ஸூர்ய பகவானைப்பற்றிய விசேஷங்கள் பலவா றாகக் கூறப்படுகின்றன.

ஸ்கந்த புராணத்தில்,

आरोग्यं भास्करादिच्छेत् ஆரோக்³யம் பா⁴ஸ்கராதி³ச்சே²த்

என்று ஸூர்யன் அருள் இருந்தால் வ்யாதிகள் அணுகா என்று கூறப்படுகிறது.

உபநிஷத்துக்களில் ஸூர்யனை ப்ரஹ்மமாக உபாஸனம் செய்யும்படியும் அவரே நற்கதியை அடைவிக்கின்றாரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் வர்ணிக்கப்படுகிற ஸூர்ய பகவானின் இரதம் முதல் ஶ்லோகத்தில் 10,000 யோஜனை யுள்ள தென்றும், ஒரு சக்ரம், ஏழு சந்தஸ்ஸுக்களாகிய குதிரைகள் உள்ள தென்றும், மஹாமேரு பர்வதத்தைச் சுற்றிவருகிறதென்றும் கூறப்படுகிறது.

இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில் ஸூர்ய மண்டலத்தில் உள்ள ஆதித்யன் முதலிய 7 தேவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஸூர்ய பகவானை உபாஸிக்கின்றார் கள் என்று கூறப்படுகின்றது. மூன்றாவது ஸ்லோகத்தில் ஸூர்ய கிரணங்கள் ப்ராணிகளின் சரீரத்தில் நாடிகள் வழியாகப் ப்ரவேசித்து ஹ்ருதயத்தை வ்யாபித் திருக்கின்றன என்றும், கிரணங்கள் மூலம் பெருகும் அமிருதத்தை தேவர்கள்,

பித்ருக்கள், மனிதர்கள் பருகுகிறுர்களென்றும், வெப்பம், மழை, பனி இவைகளைக் கொடுத்து ப்ராணிகளைக் காப்பாற்றுகின்றன வென்றும் கூறப்படுகின்றது.

நான்காவது ஶ்லோகத்தில் மேரு பர்வதத்தைச் சுற்றி வரும் ஸூர்யன் தான் ஓரிடத்தில் இருந்துகொண்டு கிரணங்களால் ஐந்து திசைகளை வியாபிக்கின்றுர் என்றும் நக்ஷத்திரங்கள், க்ரஹங்கள் இவைகளுக்கு ப்ரகாஶத்தைக் கொடுக்கின்றுரெ ன்றும், ப்ரளய காலத்தில் ஏழு உருவத்துடன் உலகத்தை எரிக்கின்றுரென்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது ஶ்லோகம் 12 மாதங்களிலும், 12 பெயருடன் இருந்துகொண்டு தன் கிரணங்களால் உலகத்தை சுத்தி செய்கிறுரென்றும், அவ்விதம் சுத்திசெய்யாத மாதத்தில் (மலமாதம்) நற்காரியங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும் கூறுகிறது.

ஆறு முதல் நான்கு ஶ்லோகங்களால் ஸூர்ய மண்டலத்தில் வஸிக்கும் ஸூர்ய பகவானை வேதங்கள், த்வாதஶாதித்யர்கள், கந்தர்வர்கள் முதலியவர்கள் உபாஸிக்கின்றனர் என்றும், வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ரஹ்ம ரூபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவரென்றும் கூறப்படுகின்றது.

பிறகு மூன்று ஶ்லோகங்களால் ஆதித்யாந்தர்யாமியான பரமேஶ்வரனுடைய மஹிமை கூறப்படுகின்றது. யாகங்களின் பயன் மிகுந்ததாக ஆவதற்கு உத்கீத பக்தியிலுள்ள ஓங்காரத்தில் அவரை உபாஸிக்கவேண்டுமென்றும், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம் அனுஷ்டிக்கும் புருஷன் அவரை உபாஸிக்கும் முறையையும் கூறி, எல்லோருக்கும் ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமென்றும், காயத்ரீ மந்த்ரத்திற்குப் பொருளாக விளங்குகிறுரென்றும் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

13, 14 ச்லோகங்களில் கீழ்ச்சொல்லிய விஷயங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பவர்களுக்குப் பயனும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்விதம் இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் ஸூர்ய பகவானைப் பற்றிய விவரங்களும், இதைப் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு துஸ்ஸ்வப்நம், பயங்கர வ்யாதிகள், நவக்ரஹ தஶா புக்தி தோஷங்கள் விலகுகின்றனவென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றும் ஆதித்ய ஸ்தோத்ரம், ஆதித்ய கவசம். ஆதித்ய ஹ்ருதயம், ஸங்க்ராந்தி பூஜை, ஸூர்யா ஷ்டோத்தர ஶதாநாமாவளி, ஸ்த்ரீகள் செய்யும் ஸூர்ய நமஸ்கார பூஜை முதலிய தும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அறிய க்ரந்தத்தைக் கொடுத்தும் இதை மொழி பெயற்கும் புத்தி சக்தி யை அளித்தும் அனுக்ரஹித்த எனது ப்ரஹ்மவித்யாசார்யாளான போலகம் சாஸ்த்ர ரத்ஞகர **P.S. ஸ்ரீராம சாஸ்திரிகள்** அவர்களுக்கு நமஸ்கார பூர்வகமரக நன்றியை பலமுறை தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ மதாசார்யாளின் ஆஜ்ஞையின் பேரில் எழுதப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை எல்லாரும் பாராயணம் செய்து க்ருதார்த்த ர்களாக ஆகவேண்டுமாக ப்ரார்த்திக்கின்றேன்.

மாயூரம் M. **ராமஞுத தீக்ஷிதர்**.

நவக்ரஹங்கள்

ஸூர்யன்

சந்த்ரன்

குஜன் (செவ்வாய்)

புதன்

குரு (வியாழன்)

சுக்ரன் (வெள்ளி)

சனி

ராகு

கேது

श्रीः

॥ सूर्य कवचम् ॥

अस्य श्री सूर्यकवच महामन्त्रस्य - अगस्त्यो भगवान् ऋषिः - अनुष्टुप् छन्दः सूर्यो देवता - श्रीं बीजं - णीं शक्तिः - सूं कीलकम् – सूर्य - प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

ஶ்ரீ:

॥ ஸூர்ய கவசம் ॥

அஸ்ய ஶ்ரீ ஸூர்யகவச மஹாமந்த்ரஸ்ய - அக³ஸ்த்யோ ப⁴க³வான் ருஷிः - அனுஷ்டுப் ச²ந்த³ः ஸூர்யோ தே³வதா - ஶ்ரீம் பீ³ஜம் - ணீம் ஶக்திः - ஸூம் கீலகம் - ஸூர்ய - ப்ரஸாத³ஸித்³த்⁴யர்தே² ஜபே விநியோக³ः ।

॥ ध्यानम् ॥

॥ த்⁴யானம் ॥

जपाकुसुमसंकाशं द्विभुजं पद्महस्तकम् ।
सिन्दूराम्बरमाल्यं च रक्तगन्धानुलेपनम् ॥

ஜபாகுஸுமஸங்காஶம் த்³விபு⁴ஜம் பத்³மஹஸ்தகம் ।
ஸிந்தூ³ராம்ப³ரமால்யம் ச ரக்தக³ந்தா⁴னுலேபனம் ॥

माणिक्यरत्नखचितं सर्वाभरणभूषितम् ।
सप्ताश्वरथवाहं तु मेरुं चैव प्रदक्षिणम् ॥

மாணிக்யரத்நக²சிதம் ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் ।
ஸப்தாஶ்வரத²வாஹம் து மேரும் சைவ ப்ரத³க்ஷிணம் ॥

'कुर्वाणं 'इति शेषः-

'குர்வாணம் 'இதி ஶேஷः-

देवासुरवरैर्वन्धं घृणिभिः परिवेष्टितम् ।
ध्यायेत् पठत् सुवर्णाभं सूर्यस्य कवचं मुदा ॥

தே³வாஸுரவரைர்வந்த⁴ம் க்⁴ருணிபி⁴ः பரிவேஷ்டிதம் ।
த்⁴யாயேத் பட²த் ஸுவர்ணாப⁴ம் ஸூர்யஸ்ய கவசம் முதா³ ॥

॥ अथ कवचम् ॥

॥ அத² கவசம் ॥

घृणिः पातु शिरोदेशं सूर्यः पातु ललाटकम् ।
आदित्यो लोचने पातु श्रुतिं पातु दिवाकरः ॥
க்⁴ருணிः பாது ஶிரோதே³ஶம் ஸூர்யः பாது லலாடகம் ।
ஆதி³த்யோ லோசனே பாது ஶ்ருதிம் பாது தி³வாகரः ॥

घ्राणं पातु सदा भानुः मुखं पातु सदा रविः ।
जिह्वां पातु जगन्नेत्रः कण्ठं पातु विभावसुः ॥
க்⁴ராணம் பாது ஸதா³ பா⁴னुः முக²ம் பாது ஸதா³ ரவிः ।
ஜிஹ்வாம் பாது ஜக³ந்நேத்ரः கண்ட²ம் பாது விபா⁴வஸுः ॥

स्कन्धौ ग्रहपतिः पातु भुजौ पातु प्रभाकरः ।
करावब्जकरः पातु हृदयं पातु भानुमान् ॥
ஸ்கந்தௌ⁴ க்³ரஹபதிः பாது பு⁴ஜௌ பாது ப்ரபா⁴கரः ।
கராவப்³ஜகரः பாது ஹ்ருத³யம் பாது பா⁴னுமான் ॥

मध्यं पातु सुसप्ताश्वो नाभिं पातु नभोमणिः ।
द्वादशात्मा कटिं पातु सविता पातु सक्थिनी ॥
மத்⁴யம் பாது ஸுஸப்தாஶ்வோ நாபி⁴ம் பாது நபோ⁴மணிः ।
த்³வாத³ஶாத்மா கடிம் பாது ஸவிதா பாது ஸக்தி²னீ ॥

ऊरू पातु सुरश्रेष्ठो जानुनी पातु भास्करः ।
जङ्घे मे पातु मार्ताण्डो गुल्फौ पातु त्विषां पतिः ॥
ஊரூ பாது ஸுரஶ்ரேஷ்டோ² ஜானுனீ பாது பா⁴ஸ்கரः ।
ஜங்கே⁴ மே பாது மார்தாண்டோ³ கு³ல்பௌ² பாது த்விஷாம் பதிः ॥

पादौ दिनमणिः पातु पातु मित्रोऽखिलं वपुः ।
பாதௌ³ தி³னமணிः பாது பாது மித்ரோ(அ)கி²லம் வபுः ।

॥ फलश्रुतिः ॥

आदित्यकवचं पुण्यं अभेद्यं वज्रसन्निभम् ।
संवत्सरमुपासित्वा साम्राज्यपदवीं लभेत् ।
सर्वरोगभयादिभ्यः मुच्यते नात्र संशयः ॥

॥ ப²லஶ்ருதி: ॥

ஆதி³த்யகவசம் புண்யம் அபே⁴த்³யம் வஜ்ரஸன்னிப⁴ம் ।
ஸம்வத்ஸரமுபாஸித்வா ஸாம்ராஜ்யபத³வீம் லபே⁴த் ।
ஸர்வரோக³ப⁴யாதி³ப்⁴ய: முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥

॥ सूर्यस्तोत्रम् ॥

शुक्लाम्बर शान्तये-ओं भू: मम प्रीत्यर्थम्-सूर्यस्तोत्र महा- मन्त्रजपं करिष्ये ॥

अस्य श्रीसूर्यस्तोत्रमहामन्त्रस्य-अगस्त्य ऋषिः- अनुष्टुप् छन्दः-
सूर्यो देवता-सू बीजं यं शक्तिः- मं कीलकम् ।
मम सूर्यप्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

१. आदित्याय अंगुष्ठाभ्यां नमः,
२. असुरारये तर्जनीभ्यां नमः,
३. दिवाकराय मध्यमाभ्यां नमः,
४. प्रभाकराय अनामिकाभ्यां नमः,
५. सहस्रकिरणाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः,
६. मार्ताण्डाय करतल कर- पृष्ठाभ्यां नमः,

आदि + य हृदयाय नमः, असुरा ये शिरसे स्वाहा दिवा + शिखायै वषट्, प्रभा कवचाय हुम्, सहस्त्रकिरणाय नेत्र- त्रयाय वौषट्, मार्ताण्डाय अब्वाय फट्, भूर्भुवस्तुवरोमिति दिग्बन्धः ।

॥ ஸூர்யஸ்தோத்ரம் ॥

ஶுக்லாம்ப³ர - ஶாந்தயே - ஓம் பூ⁴: - மம - ப்ரீத்யர்த²ம் - ஸூர்யஸ்தோத்ர மஹா- மந்த்ரஜபம் கரிஷ்யே ॥

அஸ்ய ஶ்ரீ ஸூர்ய ஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ரஸ்ய - அக³ஸ்த்ய: ருஷி: - அனுஷ்டுப் ச²ந்த³: - ஸூர்யோ தே³வதா - ஸூ பீ³ஜம் - யம் ஶக்தி: - மம் கீலகம் । மம ஸூர்யப்ரஸாத³ ஸித்³த⁴யர்தே² ஜபே விநியோக³: ॥

1. ஆதி³த்யாய அங்கு³ஷ்டா²ப்⁴யாம் நம:,
2. அஸுராரயே தர்ஜனீப்⁴யாம் நம:,
3. தி³வாகராய மத்⁴யமாப்⁴யாம் நம:,

4. ப்ரபா⁴கராய அநாமிகாப்⁴யாம் நம꞉,
5. ஸஹஸ்ரகிரணாய கநிஷ்டி²காப்⁴யாம் நம꞉,
6. மார்தாண்டா³ய கரதல கர- ப்ருஷ்டா²ப்⁴யாம் நம꞉,

ஆதி³ + ய ஹ்ருத³யாய நம꞉, அஸூரா யே ஶிரஸே கா²ஹா தி³வா + ஶிகா²யை வஷட், ப்ரபா⁴ கவசாய ஹூம், ஸஹஸ்த்ரகிரஞ்ய நேத்ர - த்ரயாய வௌஷடு, மார்தாண்டா³ய அப்³வாய ப²ட், பூ⁴ர்பு⁴வஸ்துவரோமிதி தி³க்³ப³ந்த⁴꞉ ।

॥ ध्यानम् ॥

ध्यायेत्सूर्यमनन्तकोटिकिरणं तेजोमयं भास्करं
भक्तानामभयप्रदं दिनकरं ज्योतिर्मयं शंकरम् ।
आदित्यं जगदीशमच्युतमजं त्रैलोक्यचूडामणिं
भक्ताभीष्टवरप्रदं दिनमणिं मार्ताण्डमाद्यं शुभम् ॥

॥ த்⁴யானம் ॥

த்⁴யாயேத்ஸூர்யமனந்தகோடிகிரணம் தேஜோமயம் பா⁴ஸ்கரம்
ப⁴க்தாநாமப⁴யப்ரத³ம் தி³னகரம் ஜ்யோதிர்மயம் ஶங்கரம் ।
ஆதி³த்யம் ஜக³தீ³ஶமச்யுதமஜம் த்ர்யைலோக்யசூடா³மணிம்
ப⁴க்தாபீ⁴ஷ்டவரப்ரத³ம் தி³னமணிம் மார்தாண்ட³மாத்³யம் ஶுப⁴ம் ॥

लं पृथिव्यात्मने गन्धान् धारयामि - हं आकाशात्मने पुष्पाणि समर्पयामि - यं वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि - रं वह्न्यात्मने दीपं दर्शयामि - वं अमृतात्मने अमृतं निवेदयामि - सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि ।

லம் ப்ருதி²வ்யாத்மனே க³ந்தா⁴ன் தா⁴ரயாமி - ஹம் ஆகாஶாத்மனே புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி - யம் வாய்வாத்மனே தூ⁴பமாக்⁴ராபயாமி - ரம் வஹ்வயாத்மனே தீ³பம் த³ர்ஶயாமி - வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் நிவேத³யாமி - ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான் ஸமர்பயாமி ।

॥ अथ स्तोत्रम् ॥

॥ அத² ஸ்தோத்ரம் ॥

कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः ।
जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः ॥

காலாத்மா ஸர்வபூ⁴தாத்மா வேதா³த்மா விஶ்வதோமுக²꞉ ।
ஜன்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி⁴ஸம்ஸாரப⁴யநாஶன꞉ ॥

ब्रह्मस्वरूप उदये मध्याह्ने तु महेश्वरः ।
अस्तमाने स्वयं विष्णुः त्रयीमूर्तिः दिवाकरः ॥

ப்3ரஹ்மஸ்வரூப உத3யே மத்4யாஹ்னே து மஹேஶ்வரः ।
அஸ்தமானே ஸ்வயம் விஷ்ணுः த்ரயீமூர்திः தி3வாகரः ॥

एकचक्ररथो यस्य दिव्यः कनकभूषितः ।
सोऽयं भवतु नः प्रीतः पद्महस्तो दिवाकरः ॥

ஏகசக்ரரதோ2 யஸ்ய தி3வ்யः கனகபூ4ஷிதः ।
ஸோ(அ)யம் ப4வது நः ப்ரீதः பத்3மஹஸ்தோ தி3வாகரः ॥

पद्महस्त परंज्योतिः परेशाय नमोनमः ।
अण्डयोने महासाक्षिन् आदित्याय नमोनमः ॥

பத்3மஹஸ்த பரஞ்ஜ்யோதிः பரேஶாய நமோநமः ।
அண்ட3யோனே மஹாஸாக்ஷின் ஆதி3த்யாய நமோநமः ॥

कमलासन देवेश भानुमूर्ते नमोनमः ।
धर्ममूर्ते दयामूर्ते तत्त्वमूर्ते नमोनमः ॥

கமலாஸன தே3வேஶ பா4னுமூர்தே நமோநமः ।
த4ர்மமூர்தே த3யாமூர்தே தத்த்வமூர்தே நமோநமः ॥

सकलेशाय सूर्याय क्षान्तेशाय नमोनमः ॥

ஸகலேஶாய ஸூர்யாய க்ஷாந்தேஶாய நமோநமः ॥

॥ फलश्रुतिः ॥

क्षयापस्मारगुल्मादि दुर्दोषव्याधिनाशनम् ।
सर्वज्वरहरं चैव कुक्षिरोग निवारणम् ॥

॥ ப2லஶ்ருதிः ॥

க்ஷயாபஸ்மாரகு3ல்மாதி3 து3ர்தோ3ஷவ்யாதி4நாஶனம் ।
ஸர்வஜ்வரஹரம் சைவ குக்ஷிரோக3 நிவாரணம் ॥

இந்த ஸூர்ய ஸ்தோத்ரத்தை ஜபிப்பவர்களுக்கு க்ஷயம்,
அபஸ்மாரம், குல்மம், வயிற்று நோய்) மற்று முள்ள
ஜ்வரம் முதலியன நிவர்த்தியடையும்.

एतत्स्तोत्र शिवप्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं परम् ।
सर्वसंपत्करं चैव सर्वाभीष्टप्रदायकम् ॥

ஏதத்ஸ்தோத்ர ஶிவப்ரோக்தம் ஸர்வஸித்³தி⁴கரம் பரம் ।
ஸர்வஸம்பத்கரம் சைவ ஸர்வாபீ⁴ஷ்டப்ரதா³யகம் ॥

ஐச்வர்யத்தையும் மற்றுமுள்ள மனோரதங்களையும்
கொடுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீ பரமசிவனால்
சொல்லப்பட்டது.

ஸூர்ய பகவான்

श्री शिवाभ्यां नमः

आदित्यस्तोत्ररत्नम्

श्रीमत् अप्पय्यदीक्षितविरचितम्

ஶ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்கள் அருளிச்செய்த

ஆதி³த்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்

आदित्यस्तोत्ररत्नस्य वृत्तीरत्न प्रकाशिका ।
अस्माभिरेव क्रियते नातिसंकोचविस्तरा ॥ १ ॥

ஆதி³த்யஸ்தோத்ரரத்னஸ்ய வ்ருத்தீரத்ன ப்ரகாஶிகா ।
அஸ்மாபி⁴ரேவ க்ரியதே நாதிஸங்கோசவிஸ்தரா ॥ 1 ॥

“ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம் என்ற க்ரந்தத்திற்கு அதிகமாக சுருக்கமும் விஸ்தாரமுமில்லாமல் ரத்ன ப்ரகாசிகை என்ற வ்யாக்யானம் என்னுல் செய்யப்படுகிறது.”

முதல் சலோகத்தினுல் ஸகல வேதஸ்வரூபியாயும் ப்ரத்யக்ஷதெய்வமாயும் இருளைப் போக்கி ஒளியைப் பரப்பி அருளைத்தருபவருமான ஸ்ரீஸூர்யநாராயண மூர்த்தியின் காலஸ்வரூபமாய் விளங்கும் இரதத்தை வர்ணிக்கின்றுர்.

विस्तारायाममानं दशभिरुपगतो योजनानां सहस्रैः
चक्रे पञ्चारनामित्रितयवति लसन्नेमिषटके निविष्टः ।
सप्तच्छन्दस्तुरङ्गाहितवहनधुरो हायनांशत्रिवर्ग
व्यत्क्या क्लप्ताखिलाङ्गः स्फुरतु मम पुरः स्यन्दनथण्डमानोः ॥ १ ॥

விஸ்தாராயாமமானம் த³ஶபி⁴ருபக³தோ யோஜனானாம் ஸஹஸ்ரைः
சக்ரே பஞ்சாரநாமித்ரிதயவதி லஸன்னேமிஷ்டகே நிவிஷ்டः ।
ஸப்தச்ச²ந்த³ஸ்துரங்கா³ஹிதவஹனது⁴ரோ ஹாயனாம்ஶத்ரிவர்க³
வ்யத்க்யா க்லப்தாகி²லாங்க³ः ஸ்பு²ரது மம புரः ஸ்யந்த³னத²ண்ட³மானோः ॥ 1 ॥

ஸூர்யபகவானின் இரதம் பதினுயிரம் யோஜனை நீளமும் அகலமுமுள்ளது. ஒரு சக்ரமும் ஐந்து ஆரங்களும் * ஆறுவட்டங்களும் மூன்று மேகலையுடன் கூடிய ஒரு குடமும் ஏழு குதிரைகளுமுள்ளது. காயத்ரீ, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்தீ, த்ரிஷ்டுப், ஜகதீ என்ற ஏழு சந்தஸ்ஸுக்களும், 7 குதிரைகளாக அமைந்தன.

"सप्तत्वा हरितोरथे वहन्ति देवसूर्य"

"ஸப்தத்வா ஹரிதோரதே² வஹந்தி தே³வஸூர்ய"

என்ற மந்திரம் இதை விளக்குகிறது.

[* வண்டி சக்ரத்தின் குடத்திலும் வட்டத்திலும் கோர்க்கப்பட்ட கட்டைகள்.]

இந்த இரதத்திற்கு சக்ரம் முதலிய அவயவங்களாக வருஷத்தின் அவயவங்க ளான பகல் இரவு கலை காஷ்டை முஹூர்த்தம் முதலியவைகளும், தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்ற த்ரிவர்கமும் அமைந்துள்ளது. அதாவது பகல் சக்ரத்தின் நடுவிலுள்ள மூன்று மேகலையுடன் கூடிய குடம், ஐந்து ருதுக்களும் ஹேமந்த சிசிர ருதுக்களை ஒன்றாகக் கருதி, அல்லது மத்ஸ்ய புராணத்தின்படி ஸம்வத்ஸரம், பரிவத்ஸரம். உத்வத்ஸரம், அனுவத்ஸரம், வத்ஸரம் என்ற ஐந்தும் இரத்தின் ஐந்து அரங்கள். வஸந்தம் முதலிய ஆறு ருதுக்களும் ஆறு வட்டங்கள். வருஷம் இரதத்தின் நடுவில் யஜமானன், உட்காருமிடம், இதற்கு **नीडम्** **(நீட³ம்)** என்று பெயர். தக்ஷிணாயனம் உத்தராயணம் இரண்டும் குதிரையை தேரில் கட்டுவதற்காக இருபக் கங்களிலும் கோர்க்கப்பட்ட கட்டைகள். இதற்கு **कूबरम्** **(கூப³ரம்)** என்று பெயர். முஹூர்த்தங்கள் கட்டையையும் தோல்களையும் சேர்க்கும் இரும்புக் கீல்கள். இதற்கு **बन्धनम्** **(ப³ந்த⁴னம்)** என்று பெயர். கலைகள் நுகத்தடியின் கீல்கள். இதற்கு, **शम्या** **(ஶம்யா)** என்று பெயர். காஷ்டைகள் இரதத்தின் முன் பாகத்தில் நுணி நீண்ட தாகவும் கூர்மையாகவும் போடப்பட்ட கட்டை. இதற்கு **घोणा** **(கோணா)** என்று பெயர். க்ஷணங்கள் அச்சு, நிமிஷங்கள் இரதத்தின் அடிபாகத்தில் நீளமாய்ப் போடப்பட்ட கட்டை, இதற்கு **अनुकर्षः** **(அனுகர்ஷம்:)** என்று பெயர். லவங்கள் நுகத்தடிக்கும் தேர்த்தட்டிற்குமுள்ள கட்டை, இதற்கு **ईषा** **(ஈஷா)** என்று பெயர். இரவு யஜமானனை க்காப்பதற்காக எதிரில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கட்டை. இதற்கு **वरूथः** **(வரூத²ம்:)** என்று பெயர். தர்மம் கொடி மரம், **ध्वजः** **(த்⁴வஜ:)** என்று பெயர். அர்த்தம் காமம் இரண்டும் நுகத்தடிக்கும் அச்சுக்கும் கோடி பாகங்கள்.

நிமேஷம் என்பது இமை கொட்டும் நேரம். அதில் பாதி பாகம் லவம். அதில் கால் பாகம் க்ஷணம். 18 நிமேஷங்கள் கொண்டது ஒரு காஷ்டை. 30 காஷ்டைகள் கொண்டது ஒரு முஹூர்த்தம், இரண்டு நாழிகைகள், இவ்விதம் அவயவங்களைத் தெரிந்து கொண்டு த்யானம் செய்தால் விசேஷ பலனுண்டு. இவ்விதம் அமைந்துள்ள ஸூர்ய பகவானின் இரதம் என் எதிரில் தோன்றட்டும் - என்று அர்த்தம். இவ்விதம் இரதத்தின் அமைப்பைப்பற்றிக் கூறினோம். இனிமேல் இந்த இரதம் சுற்றிவரும் வழியைப்பற்றி புராணங்களிலுள்ளதை விவரிப்போம்.

ஐம்பது கோடியோஜனை விஸ்தாரமுள்ள பூகோளத்தின் நடுவில் லக்ஷம் யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது ஜம்பூத்வீபம். இது உப்புஸமுத்திரத்தினால்

சூழப்பட்டும் மஹாமேருபர்வதத்தினுல் தாங்கப்பட்டுமிருக்கிறது. மஹாமேரு பர்வதம் 16,000 யோஜஊன அடிபாகமும் 32,000 யோஜஊன சிகரத்தின் விஸ்தாரமும் 84,000 யோஜஊன உயரமுமுள்ளது. தாமரை புஷ்பம் போல் அமைந்திருக்கும் பூமண்டலத்திற்கு கர்ணிகை போல் அமைந்துள்ளது. தங்க மயமானது. உப்பு ஸமுத்ரத்தைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு விஸ்தாரமுள்ள ப்லக்ஷத்வீபம் அந்த உப்பு ஸமுத்ரத்தைச் சூழ்ந்திரு க்கிறது. அதைச் சூழ்ந்துள்ளது கரும்புஸமுத்ரம். அதைக் சூழந்துள்ளது சால்மலித் வீபம். அதைச் சூழ்ந்துள்ளது ஸுராமயமான ஸமுத்ரம். இவ்விதம் இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ள நெய், தயிர், பால், சுத்தஜலமயமான் ஸமுத்ரங்களால் சூழப்பட்டு ள்ள குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, புஷ்கர, த்வீபங்கள் இருக்கின்றன. புஷ்கரத்வீபத்தின் நடுவில் 50,000, யோஜஊன உயரமுள்ள சக்ராகாரமான மானஸோத்தரம் என்று ஒரு
பர்வதம் இருக்கிறது. அதன் சிகரத்தின் மேல் 50,000, யோஜஊன தூரத்தில் ஸூர்ய ரதத்தின் சக்ரம் இருக்கிறது. அந்த சக்ரத்தின் நடுவில் கோர்க்கப்பட்ட அச்சுக்கட்டை ஜம்பூத்வீபத்தின் நடுவிலுள்ள மஹா மேரு பர்வதத்தின்மீது 16,000, யோஜஊன தூரம் கடந்து ஸஞ்சரிக்கின்ற வாயுஸ்கந்தத்திஞல் பிடிக்கப்பட்டு 1½ கோடியே ஏழுலக்ஷம் யோஜஊன தூரம் நீள முள்ளதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சுக் கட்டையில் இரதம் இருக்கிறது. இது த்ருவமண்டலத்திலுள்ள வாயுவிஞல் இழுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் மானஸோத்தர பர்வதத்தின் மீதுள்ள இரதமானது ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு எண்ணெயாடும் செக்கு ஒரு சக்ரத்துடன் இழுக்கப்படுவது போல் இழுக்கப்படுகின்றது. இந்த இரதத்தின் மீது ஸூர்ய பகவான் இருந்துகொண்டு மஹாமேரு பர்வதத்தைச் சுற்றி வருகின்ருர்.

ச்லோகத்தில் சக்ரத்தின் மீது ரதமிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆஞல் ரதம் அச்சு மரத்தில் தான் இருக்கிறது. அப்படியாஞலும் சக்ரத்திலுள்ள அச்சிலிரு ப்பதால் சக்ரத்திலிருப்பதாகக் கூறுவது பொருந்தும் என்று அபிப்ராயம். 1

ஸூர்ய மண்டலத்தின் மஹிமையைப் பற்றி இந்த சலோகத்தில் வர்ணிக்கி ன்ருர்.

आदित्यै रप्सरोभिः मुनिभिरहिवरैः ग्रामणीयातुधानैः
गन्धर्वैर्वालखिल्यैः परिवृतदशमांशस्य कृत्स्नं रथस्य ।
मध्यं व्याप्याधितिष्ठन् मणिरिव नभसो मण्डलचण्डरश्मेः
ब्रह्मज्योतिर्विवर्तः श्रुतिनिकरघनीभावरूपस्समिन्धे ॥ २ ॥

ஆதி3த்யை ரப்ஸரோபி4: முனிபி4ரஹிவரை: க்3ராமணீயாதுதா4ஊன:
க3ந்த4ர்வைர்வாலகி2ல்யை: பரிவ்ருதத3ஶமாம்ஶஸ்ய க்ருத்ஸ்னம் ரத2ஸ்ய ।
மத்4யம் வ்யாப்யாதி4திஷ்ட2ன் மணிரிவ நப4ஸோ மண்ட3லசண்ட3ரஶ்மே:
ப்3ரஹ்மஜ்யோதிர்விவர்த: ஶ்ருதிநிகரக4னீபா4வரூபஸ்ஸமிந்தே4 ॥ 2 ॥

ஆதித்யர்கள். அப்ரஸ்ஸுக்கள், ரிஷிகள், ஸர்ப்பங்கள், க்ராமணீக்கள்,* [* தேவர்களில் சிலர்.] இராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள் இந்த ஏழு கணங்கள் ஸூர்யனு

டைய பரிவார தேவதைகள். ஒவ்வொரு கணத்திலும் 12 பேர்களிருக்கிறுர்கள். இவர்கள் சித்திரை முதலிய மாதங்களுக்கு அதிதேவதைகள். இவர்கள் ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் ஏழு பேர் சேர்ந்த கணங்களாக ஸூர்ய மண்டலத்தைச் சுற்றிலுமிரு ந்து கொண்டு மத்தியிலுள்ள ஸூர்யபகவாஜனயுபாஸித்து வருகிறுர்கள். வாலகில்யர் கள் என்று 10 லக்ஷம் பேர்கஊ பார்வதீ விவாக ஸமயத்தில் ப்ரஹ்மதேவன் தன் தேஜஸ்ஸினுல் அக்னியில் உண்டாக்கினுர். இவர்கள் கட்டவிரல் அளவுள்ளவர்கள். ஸூர்ய கிரணங்கஊப் பானம் செய்துகொண்டு ஸூர்யன் போன்ற ஒளியுடன் ஸூர்யஜனச் சுற்றிவருகிறுர்கள். இந்த வாலகில்யர்களும் முன் சொல்லிய 12 கணங்களும் பதினுயிரம் யோஜஊயுள்ள ஸூர்ய ரதத்தைச் சுற்றிலும் ஆயிரம் யோஜஊ விஸ்தாரத்தை வ்யாபித்துக் கொண்டு ஸூர்ய பகவாஊ உபாஸித்து வருகிறுர்கள். மிச்சமுள்ள ஒன்பதுனுயிரம் யோஜஊ விஸ்தாரமுள்ள நடு பாகத்தை ஸூர்ய மண்டலம் வ்யாபித்து வருகிறது. இதைப்பற்றி பின் ச்லோகத்தில் விவரிக்கப் போகின்ருேம். இவ்வளவு விஸ்தாரமுள்ள ஸூர்ய மண்டலம் நமது பார்வைக்கு மிகச் சிறியதாகக் காணப்படுகிறது. எப்படி உயர்ந்த மஊலயின் சிகரத்தி லிருந்து பார்த்தால் பூமியிலுள்ள பெரிய கோபுரங்கூட சிறியதாகக் காணப்படுகிற தோ, அவ்விதம் அளவு கடந்த ஆகாயத்தில் வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் செல்லுகின்ற ரதம் மிகச் சிறியதாகக் காணப்படுகிறது. இதை ச்லோகத்தில்

'मणिरिव नभसः'

'மணிரிவ நப⁴ஸ:'

என்று ஆகாயத்திற்கு மணிபோல் விளங்குகின்றதென்று வர்ணிக்கின்றுர். வேதங்க ளின் ஸ்வரூபமாயமைந்துள்ள இந்த மண்டலம் உலகத்திற்குக் காரணமான பரப்ரஹ் மத்தின் ப்ரகாஶத்தால் விளங்குகிறது. இவ்விதம்

एषा त्रय्येव विद्या तपति, येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः,
त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे, तमेव भान्तमनुभाति सर्वे

ஏஷா த்ரய்யேவ வித்³யா தபதி, யேன ஸூர்யஸ்தபதி தேஜஸேத்³த⁴:,
த்ரயீமயாய த்ரிகு³ணத்ம- தா⁴ரிணே, தமேவ பா⁴ந்தமனுபா⁴தி ஸர்வே

என்ற ச்ருதிகளும் ஸ்ம்ருதிகளும் கூறுகின்றன.

சைத்ரம் முதலிய மாதங்களுக்கு அதிகாரியாயுள்ள தேவகணங்கள்: -

மாதம்	ஆதித்யன் 1	முனிவர் 2	ஸர்ப்பம் 3	கந்தர்வர் 4	அப்ஸரஸ் 5	க்ராமணீ 6	இராக்ஷஸன் 7
1. சைத்ரம்	தாதா	புலஸ்த்யர்	வாஸுகி	தும்புரு	க்ருதஸ்தலா	ரதக்ருத்	ரக்ஷோஹேதி
2. வைசாகம்	அர்யமா	புலஹர்	கங்கரீகன்	நாரதர்	புஞ்சகஸ்தலா	ரதௌஜஸ்	ப்ரஹேதி
3. ஜ்யேஷ்டம்	மித்ரன்	அத்ரி	தக்ஷகன்	ஹாஹா	மேனகா	ரதஸ்வனன்	பௌருஷேயன்
4. ஆஷாடம்	வருணன்	வஸிஷ்டர்	நாகன்	ஹூஹூ	ஹைஜன்யா	ரதமித்ரன்	வதன்
5. ஶ்ராவணம்	இந்திரன்	அங்கிரஸ்	ஏலாபுத்ரன்	விஶ்வாவஸு	ப்ரம்லோசந்தீ	ஸ்ரோதஸ்	ஸர்பன்
6. பாத்ரபதம்	விவஸ்வான்	ப்ருகு	சங்கபாலன்	உக்ரஸேனன்	நிம்லோசந்தீ	அருணன்	வ்யாக்ரன்
7. ஆஶ்வினம்	பர்ஜன்யன்	பரத்வாஜன்	ஐராவதன்	ஸர்வாவஸு	விச்வாசீ	ஸேனஜித்	ஆப:
8. கார்திகம்	பூஷர்	கௌதமன்	தனஞ்ஜயன்	வஸுருசி	க்ருதாசீ	ஸுஷேணன்	வாயு
9. மார்கசீர்ஷம்	அம்ஸு	காச்யபன்	மஹாபத்மன்	சித்ரஸேனன்	ஊர்வசி	தார்க்ஷ்யன்	வித்யுத்
10. பௌஷம்	கபஸ்திமான்	க்ரது	கார்கோடகன்	ஊர்ணாயு	பூர்வசித்தி	அரிஷ்டநேமி	ஸூர்யன்
11. மாகம்	த்வஷ்டா	ஜமதக்னி	கம்பலன்	த்ருதராஷ்ட்ரன்	திலோத்தமா	ரதஜித்	ப்ருஹ்மோபேதன்
12. பால்குனம்	விஷ்ணு	விச்வாமித்ரன்	அச்வதரன்	ஸூச்யவர்ச்ஸ்:	ரம்பா	ஸத்யஜித்	யஜ்ஞோபேதன்

மாதம்	ஆதித்யன் 1	முனிவர் 2	ஸர்ப்பம் 3	கந்தர்வர் 4	அப்ஸரஸ் 5	க்ராமணீ 6	இராக்ஷஸன் 7
1. चैत्रम्	धाता	पुलस्त्य:	वासुकि:	तुम्बुरु:	क्रुतस्थला	रथक्रुत्	रक्षोहेति:
2. वैशाखम्	अर्यमा	पुलह:	कङ्करीक:	नारद:	पुञ्चकस्थला	रथौजा:	प्रहेति
3. ज्येष्ठम्	मित्र:	अत्रि	तक्षक:	हाहा:	मेनका	रथस्वन:	पौरुषेय:
4. आषाढम्	वरुण:	वसिष्ठ:	नाग:	हूहू:	सहजन्या:	रथमित्र:	वध:
5. श्रावणम्	इन्द्र:	अङ्गिरा:	एलापुत्र:	विश्वावसु:	ब्रम्लोचन्ती	स्रोत:	सर्प:
6. भाद्रपदम्	विवस्वान्	ब्रुगु	शंखपाल:	उक्रसेन:	निम्लोचन्ती	अरुण:	व्याघ्र:
7. आश्विनम्	पर्जन्य:	भरद्वाज:	ऐरावत:	सर्वावसु	विश्वाची	सेनजित्	आप:
8. कार्तिकम्	पूषा	गौतम:	धनज्जय:	वसुरुचि	घ्रुताची	सुषेण:	वायु:
9. मार्गशीर्षम्	अंशु:	काच्यप:	महापत्म:	चित्रसेन:	उर्वशी	तार्क्षय:	विध्युत्
10. पौषम्	गभस्तिमान्	क्रतु:	कार्कोटक:	ऊर्णायु	पूर्वचित्ति	अरिष्ठनेमि	सुर्य:
11. माघम्	त्वष्ठा	जमदग्नि	कम्बल:	ध्रुतराष्ट्र:	तिलोत्तमा	रथाजित्	ब्रुह्मोपेत:
12. फाल्गुनम्	विष्णु:	विच्वामित्र:	अच्वतर:	सूर्यवर्चा:	रम्भा	सत्यजित्	यज्ञोपेत:

இவ்விதம் ஏழு தேவதைகள் சேர்ந்த ஒவ்வொரு கணமும் சைத்ரம் முதலிய 12 மாதங்களுக்கு அதிதேவதைகளாகவும், இரண்டு கணங்கள் வஸந்தம் முதலிய 6 ருதுக்களுக்கு அதிகாரிகளாகவும் இருக்கிருர்கள். இவர்கள் பெயரைச் சொன்னுல் பாபங்கள் விலகுமென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸூர்யமண்டலத்திலிருந்து வெளிவரும் ஆயிரக்கணக் கான கிரணங்களின் மஹிமையைப் பற்றி துதிக்கின்ருர்.

निर्गच्छन्तोऽर्कविम्बान्निखिलजनिमतां हार्दनाडीप्रविष्टाः
नाड्यो वस्वादि बृन्दारकगणमधुनस्तस्य नानादिगुत्थाः ।
वर्षन्तःस्तोकमुष्णं तुहिनमपि जलान्यापिबन्तस्समन्तात्
पित्रादीनां स्वधौषध्यमृतरसकृतो भान्ति कान्तिप्ररोहाः ॥ ३ ॥

நிர்க3ச்ச2ந்தோ(அ)ர்கவிம்பா3ந்நிகி2லஜனிமதாம் ஹார்த3நாடீ3ப்ரவிஷ்டாः
நாட்3யோ வஸ்வாதி3 ப்3ருந்தா3ரகக3ணமது4னஸ்தஸ்ய நாநாதி3கு3த்தா2ः ।
வர்ஷந்தःஸ்தோகமுஷ்ணம் துஹினமபி ஜலான்யாபிப3ந்தஸ்ஸமந்தாத்
பித்ராதீ3னும் ஸ்வதௌ4ஷத்4யம்ருதரஸக்ருதோ பா4ந்தி காந்திப்ரரோஹாः ॥ 3 ॥

ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து வெளிவரும் கிரணங்கள் பிராணிகளின் தலையி லுள்ள ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தின் வழியாக ஹ்ருதய நாடிகளை யடைகின்றன. இதைப் பற்றி சாந்தோக்யோப நிஷத்தில் தஹர வித்யையைச் சொல்லுமிடத்தில் நன்கு கூறப்படு கிறது. அதாவது ஸூர்யனிடமிருந்து வரும் கிரணங்கள், எவ்விதம் ஒரு க்ராமத்திற் கும் வெகு தூரமுள்ள மற்றெரு க்ராமத்திற்கும் நடுவில் நீளமாயுள்ள ரஸ்தாவானது இரு கிராமங்களையும் அடைகிறதோ, அதே மாதிரி ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து வெகு தூரம் கடந்துள்ள பூமியிலிருக்கும் பிராணிகளின் ஹ்ருதய நாடிகளை வ்யாபிக்கின்றன. இவ்விதம் அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஹ்ருதயத்திலுள்ள அனேக நாடிகளில் ப்ரதானமான 101 நாடிகளுக்குள் ப்ருஹ்மரந்த்ரம் வரை செல்லும் ஸுஷும்ன நாடியின் வழியாக ஸூர்ய மண்டலத்தை க்ஷண நேரத்திலடைந்து அதன் வழியாக ப்ரஹ்ம லோகம் போகிருன். ப்ரஹ்ம லோகத்திலிருந்து ப்ரஹ்மா வின் அனுக்ரஹத்தால் ஞானமடைந்து மோக்ஷமடைகிருன். மறுபடி திரும்புவதி ல்லை. இவ்விதமறியாதவன் மற்றுமுள்ள பல நாடிகளின் வழியாகச் சென்று பலவிதமான கர்மகதிகளை யடைகிருன். ப்ரஶ்னோப நிஷத்தில் ஹ்ருதயத்திலிருந்து ப்ரதானமாக 101 நாடிகளும் அதற்கு கிளையாக ஒவ்வொன்றுக்கும் 100, மறுபடி அதன் கிளையாக 72000 நாடிகளும் இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறது.

மேலும் வஸ்வாதி தேவகணங்கள் ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து நாற் புறங்களிலும் பரவும் கிரணங்களை தேன்போல் ஆஸ்வாதனம் செய்கிருர்கள். சாந்தோ க்யோபநிஷத் மூன்றுவது அத்யாயம் மதுவித்யையைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில் இது நன்கு விளங்குகிறது.

நம்மால் காணப்படும் ஸூர்ய மண்டலம் தேவர்கள் ஸேவிக்கும் தேன், அந்தரிக்ஷ லோகம் தேனடை. ஸ்வர்கலோகம் தேனடைவைக்கும் கம்பு. அந்தரிக்ஷ லோகம் ஸ்வர்கத்திற்கு கீழே இருப்பதால் கம்பில் தேனடை தொங்குவது போல் இருக்கிறது. அதன் நடுவில் ஸூய மண்டலம் தேன் போலிருக்கிறது. தேனடையில் தேனீக்கள் புஷ்பங்களிலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக தேன் சொட்டுக்களைக் கொண்டுவருவது போல், ருக்வேத மந்த்ரங்களாகிய தேனீக்கள், ருக்வேதத்தினுல் செய்யக்கூடிய கர்மாக்களாகிய புஷ்பங்களிலிருந்து, கர்மபலமாகிய தேன்களை, கர்மாக்களை யனுஷ்டிக்கும் யஜமானன் வஸ்வாதி தேவர்களாகி பருகுவதற்காக, ஸூர்ய மண்டலத்தில் சேர்த்து வைக்கின்றன. இதே மாதிரி யஜுர் வேத மந்த்ரங்கள், ஸாம வேத மந்த்ரங்கள், அதர்வ வேத மந்த்ரங்கள், அந்தந்த வேதங்களினுல் செய்யப்பட்ட கர்மாக்களின் பலனுன தேன்களை ஸூர்ய மண்டலத்தில் சேர்த்து வைக்கின்றன. தேனீக்கள் புஷபங்களின் ஸாரமான பாகத்தைக் கசக்கி ரஸமான தேனைக் கொண்டுவருவது போல் மந்திரங்கள் கர்மாக்களில் விநியோகப்பட்டு பயனையளிக்கும் யோக்யதையை யுண்டுபண்ணுகின்றன. கர்மபலன் தேன் போல் அனுபவிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்கிறபடியால் தேனுகக் கூறப்படுகிறது.

ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து கிழக்கு நோக்கி வரும் கிரணங்களை வஸுக்கள் ஸேவிக்கிறுர்கள். தெற்கு நோக்கி வரும் கிர்ணங்களை ருத்ரர்களும், மேற்கு நோக்கி வருபவைகளை ஆதித்யர்களும், வடக்கு நோக்கி வருபவைகளை மருத்துக்களும், மேல் நோக்கிச் செல்லுபவைகளை ஸாத்யர்களும் ஸேவிக்கிறுர்கள்.

மேலும் ஸூர்ய மண்டலத்தில் ஆயிரம் கிரணங்கள் ப்ரதானமாக விளங்குகின் றன. அதில் சைத்ரம் முதலிய 4 மாதங்களில் 300 கிரணங்கள் **சுக்ரம்** என்ற பெயருடன் தாபத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஶ்ராவணம் முதலிய 4 மாதங்களில் 400 கிரணங்கள் **அம்ருதம்** என்ற பெயருடன் ஜலத்தைக் கொடுக்கின்றன. பிறகு மார்கஶீர்ஷம் முதலிய 4 மாதங்களில் 300 கிரணங்கள் பனியைக் கொடுக்கின்றன. இந்த ஆயிரம் கிரணங்களும் சேர்ந்து கோடை காலத்தில் ஸமுத்ரம், நதிகள், குளம், குட்டை முதலிய இடங்களிலிருந்து ஜலத்தைக் குடிக்கின்றன. இந்த கிரணங்களே பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா ரூபமாகவும், மனிதர்களுக்கு ஓஷதிகளின் ரஸரூபமாகவும், தேவர்களுக்கு அம்ருத ரூபமாகவும், இருந்து திருப்தி பண்ணிவைக்கின்றன. இவ்விதம் ஸூர்ய கிரணங்கள் இருளைப் போக்குவது மட்டுமில்லாமல் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஜீவன ஸாதனங்களாயுமிருக்கின்றன.

3

“இவ்விதம் வர்ணிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களில் ஸுஷும்னு முதலிய ஏழு கிரணங்கள், நவக்ரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளுக்கு ப்ரகாசத் தைக் கொடுக்கின்றன. இவைகளே ப்ரளய காலத்தில் ஏழு ஸூர்யர்களாக இருந்து கொண்டு மூன்று உலகங்களையும் எறிக்கின்றன என்பதை இந்த ஸ்லோகத்தில் விளக்குகிறுர்.

श्रष्टास्तेषां सहस्रं त्रिदिववसुधयोः पञ्चदिग्व्याप्तिभाजां
शुभ्रांशुं तारकौष शशितनयमुखान् पञ्च चोद्भासयन्तः ।
आरोगभ्राजमुख्यास्त्रिभुवनदहने सप्तसूर्या भवन्तः
सर्वान्व्याधीन सुषुम्नाप्रभृतय इह मे सूर्यपादाः क्षिपन्तु ॥ ४ ॥

ஶ்ரஷ்டா2ஸ்தேஷாம் ஸஹஸ்ரம் த்ரிதி3வ
வஸுத4யோ: பஞ்சதி3க்3வ்யாப்திபா4ஜாம்
ஶுப்4ராம்ஶும் தாரகௌஷ ஶஶிதனய
முகா2ன் பஞ்ச சோத்3பா4ஸயந்த: ।
ஆரோக3ப்4ராஜமுக்2யாஸ்த்ரிபு4வனத3ஹனே
ஸப்தஸூர்யா ப4வந்த:
ஸர்வான்வ்யாதீ4ன ஸுஷும்னப்ரப்4ருதய
இஹ மே ஸூர்யபாதா3: க்ஷிபந்து ॥ 4 ॥

ஸூர்ய பகவான் மஹா மேரு பர்வதத்தைச் சுற்றிவரும் பொழுது முன் சொல்லிய கிரணங்கள் ஐந்து திக்குகளை வ்யாபிக்கின்றன. அதாவது முதல் ஶ்லோக த்தில் கூறியபடி மானஸோத்தர பர்வதத்தின் மீது கிழக்கு முதலான நான்கு திஶைகளில் தேவேந்திரன் முதலிய நான்கு திக்பாலர்களின் பட்டணங்கள் இருக்கின்றன. அதில் இந்த்ர பட்டணமான அமராவதி கிழக்கு திக்கிலுள்ளது. யமனின் பட்டணமான ஸம்யமிநீ தெற்கிலுள்ளது. வருணனின் பட்டணமான ஸுகா மேற்கு திக்கிலுள்ளது. ஸோமனின் பட்டணமான விபா வடக்குதிக்கிலுள்ளது. ஸூர்யன் அமராவதியில் இருக்கும் பொழுது ஆங்குள்ளவர்களுக்கு மத்யாஹ்னம். ஸம்யமனீயில் இருப்பவர்களுக்கு உதயம். விபா என்ற பட்டணத்திலுள்ளவர்களுக்கு அஸ்தமய காலம். ஈசானதிக்கிலுள்ளவர்களுக்கு பகல் மூன்றுவது யாமம். அக்னி திக்கிலுள்ளவர்களுக்கு முதல் யாமம். இவ்விதம் ஒரே இடத்திலிருந்து கொண்டு ஐந்து திஶைகளை வ்யாபிக்கின்றுர்.

ஸூர்ய கிரணங்களில் ப்ரதானமாயுள்ளது ஏழு கிரணங்கள், அவை. 1. ஸுஷும்ஞ, 2. ஹரிகேச: 3. விச்வகர்மா, 4. விச்வ வ்யசா: 5. ஸம்யத்வஸு: 6. அர்வாக்வஸு: 7. ஸ்வராட். என்று வேதப்ரஸித்தமான பெயருள்ளவை. அதில் ஸுஷும்ஞ என்ற கிரணம் சுக்ல பக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்து சந்திரனை பூர்ணிமை யன்று 16 கலையுடன் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. இவ்விதம் ப்ரகாசிக்கும் அம்ருதமயமான சந்திரனை க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் தேவர்கள் ஒவ்வொரு கலையாகப் பருகுகிறுர்கள். அமாவாஸ்யையன்று 1 கலை மட்டும் மிச்சமா கிறது. இவ்விதம் தேவர்களுக்கு ஆஹாரமளிக்கிறது. பூமியில் ஓஷதிகளில் ப்ரவேசித்து மனிதர்களுக்கும் ஆஹாரமளிக்கிறது. ஜலமாகப் பொழிந்து மரம், செடி, கொடி, பக்ஷி, மிருகம் இவைகளுக்கும் ஆஹாகாரமளிக்கின்றது. ஸ்வதா ரூபமாக பித்ருக்களுக்கும் ஆஹகாரமளிக்கின்றது.

ஹரிகேஶம் * என்ற கிரணம் அஶ்வினி முதலிய நக்ஷத்ரங்களுக்கு ப்ரகாஶத்தைக் கொடுக்கின்றது. விஶ்வகர்மா என்ற கிரணம் தெற்கே இருந்து கொண்டு புதக்ரஹத்திற்கு ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றது. விச்வவ்யசா: என்ற கிரணம் மேற்கே இருந்து கொண்டு சுக்ரக்ரஹத்திற்குப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கிறது. இவ்விதம் ஸம்யத்வஸு என்ற கிரணம் அங்காரக க்ரஹத்திற்கும், அர்வாக்வஸு என்ற கிரணம் குரு க்ரஹத்திற்கும், ஸ்வராட் என்ற கிரணம் ஶனைஶ்சரக்ரஹத்திற்கும் ப்ரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றது.

* இந்த கிரணங்களைப் பற்றி தைத்திரீய ஸம்ஹிதை கா-4-ப்ர-4-அனு-3-ல் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் இவைகளே ப்ரளயகாலத்தில் आरोगः (ஆரோக³ம்:) भ्राजः (ப்⁴ராஜ:) पटरः (படர;) पतङ्गः (பதங்க³:) स्वर्णरः (ஸ்வர்ணர:) ज्योतिषीमान् (ஜ்யோதிஷீமான்) विभासः (விபா⁴ஸ:) என்ற ஏழு ஸூர்யர்களாக இருந்து கொண்டு ஜலம் முழுவதையும் வற்றச் செய்து மூவுலகத்தையும் எறிக்கின்றன. இவ்விதம் மஹிமை பொருந்திய ஸூர்ய கிரணங்கள் எல்லா வ்யாதிகளையும் போக்கடிக்கட்டும். **4**

சைத்ரம் முதலிய 12 மாதங்களுக்கும் அதிகாரிகளான த்வாதஶாதித்யர்கள் ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான தன் தன் கிரணங்களைக் கொண்டு பூமியைச் சுத்தம் செய்கிறுர்கள். இவ்விதமுள்ள கிரணங்கள் 96000. இதன் மஹிமையை இந்த ஸ்லோகத்தில் கூறுகிறுர்.

आदित्यानाश्रिताष्षण्णवतिगुणसहस्रान्विता रश्मयोऽन्ये
मासे मासे विभक्तास्त्रिभुवनभवनं पावयन्तः स्फुरन्ति ।
येषां भुव्यप्रचारे जगदवनकृतां सप्तरश्म्युत्थितानां
संसर्फे चाधिमासे व्रतयजनमुखास्सक्रिया न क्रियन्ते ॥ ५ ॥

ஆதி³த்யாநாஶ்ரிதாஷ்ஷண்ணவதிகு³ணஸஹஸ்ரான்விதா ரஶ்மயோ(அ)ன்யே
மாஸே மாஸே விப⁴க்தாஸ்த்ரிபு⁴வனப⁴வனம் பாவயந்த: ஸ்பு²ரந்தி ।
யேஷாம் பு⁴வ்யப்ரசாரே ஜக³த³வனக்ருதாம் ஸப்தரஶ்ம்யுத்தி²தானும்
ஸம்ஸர்பே² சாதி⁴மாஸே வ்ரதயஜனமுகா²ஸ்ஸக்ரியா ந க்ரியந்தே ॥ 5 ॥

முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லிய ஏழு கிரணங்கள் விஸ்தாரத்தை யடைந்து 96,000 கிரணங்களாக த்வாததித்யர்களை யடைந்து ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் அதற்கு அதிகாரியான ஆதித்யன் மூலம் மூவுலகிலும் பரவி பரிசுத்தம் செய்கின்றன.

ஶுக்ல பக்ஷம் ப்ரதமை முதல் அமாவாஸ்யை முடிய சாந்திரமானப்படி ஒரு மாதம். மேஷாதி ராசிகளில் ஸூர்ய னிருக்கும் பொழுது அந்தந்த ராசியில் ஸூர்யனிருந்தால் ஸௌராமானப்படி ஒரு மாதம். சாந்த்ரமானப்படி ஒரு மாதத்திற்குள் ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றெரு ராசிக்கு ஸூர்யன் போகாவிட்டால்

(மாதப் பிறப்பு இல்லாத போனுல்) அது ஜ்யோதிஷ ஸ்ஸாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமான மத்ய கணனத்தால் அதிகாரிதமென்றும் ஸ்புடகணனத்தால் ஸம்ஸர்ப மாதமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. த்வாதஶ ஆதித்யர்களில் இந்த மாதத்திற்கு அதிகாரியான ஆதித்யன் இல்லாததால் கிரணங்களால் பூமிக்கு சுத்தி இல்லை. இந்த அதிகமாதமான 13- வது மாதத்தில் ஸத்கர்மாக்கள் செய்வதில் பயனில்லாததால் வ்ரதாரம்பம், உத்யாபனம், யாகங்கள் முதலியது செய்யப்படுவதில்லை. இவ்விதம் ஏழு கிரணங்கள் 96,000 மாகப் பரவி மூவுலகத்தையும் சுத்தி செய்து ஸத்கர்மாக்களுக்கு பயனைளிக்
கின்றன. த்வாதஶாதித்யர்களின் பெயரும் அவர்களின் கிரண ஸங்க்யையும்: -

எண்				கிரணங்கள்
1	சைத்ரம்	**धाता**	(தா⁴தா)	**8,000**
2	வைசாகம்	**अर्यमा**	(அர்யமா)	**10,000**
3	ஜ்யேஷ்டம்	**मित्रन्ः**	(மித்ரன்)	**7,000**
4	ஆஷாடம்	**वरुणन्ः**	(வருணன்)	**5,000**
5	ஶ்ராவணம்	**इन्द्रन्ः**	(இந்த்³ரன்ः)	**9,000**
6	பாத்ரபதம்	**सविता**	(ஸவிதா)	**10,000**
7	ஆஶ்வினம்	**पर्जन्यन्ः**	(பர்ஜன்யன்)	**9,000**
8	கார்த்திகம்	**पूषा**	(பூஷா)	**6,000**
9	மார்கஶீர்ஷம்	**देवेशन्ः**	(தே³வேஶன்ः)	**7,000**
10	பௌஷம்	**भगन्ः**	(ப⁴க³ன்ः)	**11,000**
11	மாகம்	**त्वष्टा**	(த்வஷ்டா)	**8,000**
12	பால்குனம்	**विष्णुः**	(விஷ்ணுः)	**6,000**
			ஆக	**96,000**

முன்பு 2 - வது ஶ்லோகத்தில் மார்கஶீர்ஷத்திற்கு அம்ஶுவும், பௌஷத்திற்கு கபஸ்திமானும் சொல்லப்பட்டது, இங்கு தேவேஶன் பகன் என்று மாறிச் சொல்வ தால் ஒருவருக்கு இரு பெயர் இருக்கலாம் அல்லது வேறு கல்பங்களில் அப்பெயர் இருக்கலாமென்று தெரிகிறது.

இவ்விதம் ஸூர்ய மண்டலம், அதிஷ்டான தேவதைகள், கிரண விஶேஷங்கள், இரதம், அதன் ஸஞ்சாரம், முதலியது விஷ்ணு புராணம் முதலியதி லும், ஸ்ரீ பாகவதம் 5-வது ஸ்கந்தத்திலும் நன்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **5**

ஐந்து ச்லோகங்களால் இரதம், மண்டலம், கிரணங்கள் இதன். விஸ்தாரம் முதலியது வர்ணிக்கப்பட்டது. இனி 4 சலோகங்களால் மண்டலத்தின் நடுவில் விளங்கும் ஸூர்ய பகவானின் மஹிமை வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இந்த 6-வது

ஶ்லோகத்தில் ஸூர்யபகவான் வேதங்களால் ஸேவிக்கத் தகுந்தவரென்றும், ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவரென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

आदित्यं मण्डलान्तः स्फुरदरुणवपुस्तेजसा व्याप्तविश्वं
प्रातर्मध्याह्नसायंसमयविभजनादृग्यजुस्सामसेव्यम् ।
प्राप्यं च प्रापकं च प्रथितमतिपथिज्ञानिनामुत्तरस्मिन्
साक्षाब्रह्मेत्युपास्यं सकलभयहराभ्युद्गमं संश्रयामि ॥ ६ ॥

ஆதி³த்யம் மண்ட³லாந்த: ஸ்பு²ரத³ருணவபுஸ்தேஜஸா வ்யாப்தவிஶ்வம்
ப்ராதர்மத்⁴யாஹ்னஸாயம்ஸமயவிப⁴ஜநாத்³ருக்³யஜுஸ்ஸாமஸேவ்யம் ।
ப்ராப்யம் ச ப்ராபகம் ச ப்ரதி²தமதிபதி²ஜ்ஞானிநாமுத்தரஸ்மின்
ஸாக்ஷாத்³ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்யம் ஸகலப⁴யஹராப்⁴யுத்³க³மம் ஸம்ஶ்ரயாமி ॥6॥

ஸூர்ய மண்டலத்தின் மத்தியில் சிவந்த உருவத்துடன் காந்தியால் உலகம் முழுவதையும் ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு, காலையில் ருக்வேதத்தினுலும், மத்யாஹ்னத்தில் யஜுர்வேதத்தினுலும் ஸாயங்காலத்தில் ஸாம வேதத்தினுலும், இவ்விதம் எம்பொழுதுமே வேதகோஷங்களால் கொண்டாடப்படுகின்றவரும், ப்ரஹ்மோபாஸனத்தினுல் உத்தராயண மார்கத்தில் செல்லும் யோகிகளால் அடையத்தகுந்தவரும், அந்த மார்க்கத்தையடையும்படி செய்கின்றவரும், ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவரும், உதயத்தால் ப்ராணிகளுக்கு பயத்தைப் போக்கி அபயத்தைக் கொடுப்ப வருமான ஸூர்ய பகவானை ரக்ஷகனுக அடைகிறேன்.

உத்தராயணம் என்னும் மார்கம் ஸூர்ய கதிக்கு வடக்கேயுள்ளது. ஆகாயத்தில் செல்லும் ஸூர்ய பகவான் மூன்று மார்கமாகச் செல்லுகிறுர். தெற்கே ஒன்று, நடுவில் ஒன்று, வடக்கே ஒன்று. ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றுக விளங்குகிறது. அதாவது தெற்கே அஜ வீதி, ம்ருக வீதி, வைஶ்வானர வீதி என்று மூன்று. நடுவில் ஜாரத்கவ வீதி, கோ வீதி, ஆர்ஷப வீதி என்று மூன்று. வடக்கே நாக வீதி, ஐராவத வீதி.கோ வீதி என்று மூன்று. இந்த ஒன்பது வீதிகளிலும் அச்வின்யாதி 27. நக்ஷத்ரங்களில் மூன்று நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஒரு வீதியாகச் செல்லுகிறுர். அதாவது அடியில் கண்டவாறு வட புற மிருந்து வீதிகளை அறிய வேண்டும்: -

1	அச்விநீ, பரணி, கார்த்திகை.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	நாக வீதியில் செல்கிறுர்
2	ரோஹிணீ, ம்ருகசீர்ஷம், திருவாதிரை.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	கோ வீதியில் செல்கிறுர்
3	புனர்வஸு, புஷ்யம், ஆயில்யம்.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	ஐராவத வீதியில் செல்கிறுர்
இந்த மூன்றுக்கும் ஐராவத மார்கம் என்று பெயர்.			
4	மகம், பூரம், உத்திரம்.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	ஆர்ஷப வீதியில் செல்கிறுர்
5	ஹஸ்தம், சித்திரை, ஸ்வாதி.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	கோ வீதியில் செல்கிறுர்
6	விசாகம், அனுஷம், கேட்டை.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	ஜாரத்கவ வீதியில் செல்கிறுர்
இந்த மூன்றுக்கும் ஜாரத்கவ வீதி என்று பெயர்.			
7	மூலம், பூராடம், உத்திராடம்.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	வைச்வாநர வீதியில் செல்கிறுர்
8	திருவோணம், அவிட்டம், சதயம்.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	ம்ருக வீதியில் செல்கிறுர்
9	பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி.	3 நக்ஷத்ரங்களில்	அஜ வீதியில் செல்கிறுர்

இந்த மூன்றுக்கும் வைச்வானர வீதி என்று பெயர். வைச்வானர மார்க்கத் திற்கு தென் புறத்தில் தக்ஷிணயனமார்க்க மிருக்கிறது. இதற்கு பித்ருயானம் தூமாதி மார்க்கம் என்றும் பெயர் உண்டு. ஐராவத மார்க்கத்திற்கு வடபுறத்தில் உத்தராயண மார்க்கமிருக்கிறது. இதற்கு தேவயானம், அர்ச்சிராதிமார்க்கம் என்று பெயர் உண்டு. ஸூர்யன் உத்தராயண மார்க்கத்திஞல் போகும் யோகிகளை தன் கிரணம் அவர்களின் ஹ்ருதயத்தில் வ்யாபித்து இருக்கிற படியால் கிணற்றிலிருக் கும் குடத்தை கயிற்றிஞல் இழுப்பதுபோல் சரீரத்லிருந்து இழுத்து தன் மண்டலத் தின் வழியாக ப்ரஹ்ம லோகம் போகும்படிச் செய்கிறுர். இந்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத் தைப் பற்றி சாந்தோக்யம் முதலிய உபநிஷத்துக்களிலும், ஸ்ரீ பகவத் கீதையிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அர்ச்சிஸ், அஹஸ், சுக்ல பக்ஷம், உத்தராயணம், வாயு, ஸம்வத்ஸரம், தேவர்கள், ஸூர்யன், சந்திரன், வித்யுத், வருணன், இந்திரன், ப்ரஜாபதி இவ்விதம் 13 ஸ்தானங்கள் அந்த வழியில் இருக்கின்றன.

இங்கு ஸூர்யன் செல்லும் மார்க்கத்திற்கு வடக்கே உத்தராயண மார்க்க மிருந்தால் அந்த வழியில் செல்லுபவர்கள் ஸூர்ய மண்டலத்தை எப்படி அடைய முடியுமென்று சங்கை ஏற்படலாம். அதற்கு ஸமாதானம்: ஸூர்யன். இந்திரன், வருணன் முதலியவர்களுக்கு ஜ்யோதிச் சாஸ்திரப்படி லோகவ்யவஹாரத்தை நடத்துவதுடன், போக பூமியாகத் தனிப்பட்ட லோகமும் உண்டு, அங்குமிருக்கிறுர் கள். அதை அடைகிறார்கள் என்று. **6**

இந்த ச்லோகத்தில் 12 மாதங்களுக்கும் அதிகாரிகளான த்வாதசாதித்யர்கள் ப்ரதானரான ஸூர்ய பகவாஜன உபாஸிக்கிருர்கள் என்பதை விளக்குகிருர்: -

यच्छक्याधिष्ठितानां तपनहिमजलोत्सर्जनादिर्जगत्यां
आदित्यानामशेषः प्रभवति नियतः स्वस्वमासाधिकारः ।
यत्प्राधान्यं व्यक्ति स्वयमपि भगवान् द्वादशस्तेषु भूत्वा
तं त्र्यैलोक्यस्य मूलं प्रणमत परमं दैवतं सप्तसप्तिम् ॥ ७ ॥

யச்ச2க்யாதி4ஷ்டி2தாஞம் தபனஹிமஜலோத்ஸர்ஜநாதி3ர்ஜக3த்யாம்
ஆதி3த்யாநாமஶேஷ: ப்ரப4வதி நியத: ஸ்வஸ்வமாஸாதி4கார: ।
யத்ப்ராதா4ன்யம் வ்யக்தி ஸ்வயமபி ப4க3வான் த்3வாத3ஶஸ்தேஷு பூ4த்வா
தம் த்ர்யைலோக்யஸ்ய மூலம் ப்ரணமத பரமம் தை3வதம் ஸப்தஸப்திம் ॥ 7 ॥

சைத்ரம் முதலிய 12 மாதங்களுக்கு அதிகாரிகளாக த்வாதசாதித்யர்கள் இருப்பதாகக் கூறிஞேம். அவர்களின் காந்திகளால் உலகத்தில் தாபம் ஜலம் பனி முதலியது ஏற்படுகின்றது. அவர்களும் ஸூர்ய பகவானின் சக்தியிஞல் அனுக்ர ஹிக்கப்பட்ட தன் தன் மாஸாதிகாரத்தைச் செலுத்தும் திறமை வாய்ந்தவர்களாக ஆகிருர்கள். மேலும் எல்லா தேவதைகளுமே ஸூர்ய பகவானின் சக்தியிஞல் விளங்குகிருர்கள். ஸர்வேச்வரரான நாராயணனும் த்வாதசாதித்யர்களில் ஒன்ருன விஷ்ணு என்ற ரூபத்துடன் கச்யப ப்ரஜாபதிக்கு உபேந்திரன் என்ற புத்ரஞக ஆவிர்பவித்தார். இந்த ரூபத்தை

'इदं विष्णुर्विचक्रसे', 'यतो विष्णुर्विचक्रमे',
'विचक्रमाणस्त्रेधोरु- गायः' 'त्रिर्देवेभ्यः पृथिवीमेष एतां',

'இத3ம் விஷ்ணுர்விசக்ரஸே', 'யதோ விஷ்ணுர்விசக்ரமே',
'விசக்ரமாணஸ்த்ரேதோ4ரு- கா3ய:' 'த்ரிர்தே3வேப்4ய: ப்ருதி2வீமேஷ ஏதாம்',

என்ற வேத வாக்யங்கள் கொண்டாடுகின்றன. மேலும்

'सूर्य आत्मा जगतः तस्थुषश्च'

'ஸூர்ய ஆத்மா ஜக3த: தஸ்து2ஷஶ்ச'

ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ப்ரபஞ்சமும் ஸூர்யனுடைய ஸ்வரூபமென்று வேதம் கூறுகிறது. இவ்விதமுள்ள ஸூர்யபகவானை நமஸ்காரம் செய்யுங்கள். **7**

முன் சலோகத்தில் 12 கணங்களில் ப்ரதானரான ஆதித்யன், ஸூர்ய பகவாஜன யுபாஸிப்பதாகக் கூறிஞேம். இந்த ச்லோகத்தில் மற்றுமுள்ள அப்ஸரஸ் முதலியவர்களும் உபாஸிக்கிருர்களென்று சொல்லப்படுகிறது.

स्वस्त्रीगन्धर्वयक्षा मुनिवरभुजगा यातुधानाच नित्यं
नृत्तैः गीतैरमीशुग्रहनुतिवहनैरप्रतस्सेवया च ।
यस्य प्रीतिं वितन्वन्त्यमितपरिकरा द्वादश द्वादशैते
द्याभिर्वालखिल्या : सरणिकणितिभिस्तं भजे लोकबन्धुम् ॥ ८ ॥

ஸ்வஸ்த்ரீக3ந்த4ர்வயக்ஷா முனிவரபு4ஜகா3 யாதுதா4னாச நித்யம்
ந்ருத்தைஃ கீ3தைரமீஶுக்3ரஹனுதிவஹனைரப்ரதஸ்ஸேவயா ச ।
யஸ்ய ப்ரீதிம் விதன்வந்த்யமிதபரிகரா த்3வாத3ஶ த்3வாத3ஶைதே
த்3யாபி4ர்வாலகி2ல்யா : ஸரணிகணிதிபி4ஸ்தம் ப4ஜே லோகப3ந்து4ம் ॥ 8 ॥

ஸூர்ய பகவான் இரதத்திலிருந்து மேரு பர்வதத்தைச் சுற்றி வரும்பொழுது இரதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள பரிவார தேவதைகள் அவரைக் கொண்டாடுவதை வர்ணிக்கிருர். அப்ஸரஸ்ஸுகள் முன்னே இருந்து நர்த்தனமாடுகிருர்கள். கந்தர்வர் கள் கானம் செய்கிருர்கள். யக்ஷர்கள் கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிருர்கள். ரிஷிஶ்ரேஷ் டர்கள் வேத மந்த்ரங்களாலும் தாங்கள் இயற்றிய ஸ்தோத்ர பாடங்களாலும் துதிக்கிருர்கள். ஸர்ப்பங்கள் சுமக்கின்றன. ராக்ஷஸர்கள் முன் சென்று ஸேவிக்கின் ருர்கள்.

வாலகில்யர்கள் ஜய மங்கள சப்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வழியிலுள்ள இடையூர்களைப் போக்கி. ஸ்துதிபாடகர்கள் அரசன் செல்லும் பொழுது செல்லுவது போல் செல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் ஸேவிக்கப்படுகிற உலகத்திற்கு அனுகூலனுன ஸூர்ய பகவானை ஸேவிக்கின்றேன். **8**

இந்த சலோகத்தில் ஸூர்ய பகவான் உலகத்தைப் படைப்பதற்காக ஈச்வரனுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவனென்று நிரூபிக்கின்ருர்: -

ब्रह्माण्डे यस्य जन्मोदितमुषसि परब्रह्म मुख्यात्मजस्य
ध्येयं रूपं शिरोदोश्चरणपदजुषा व्याहृतीनां त्रयेण ।
तत्सत्यं ब्रह्मपश्यान्यहरहमभिधं नित्यमादित्यरूपं
भूतानां भूनभ स्स्वःप्रभृतिषु वसतां प्राणसूक्ष्मांशमेकम् ॥ ९ ॥

ப்3ரஹ்மாண்டே3 யஸ்ய ஜன்மோதி3தமுஷஸி பரப்3ரஹ்ம முக்2யாத்மஜஸ்ய
த்4யேயம் ரூபம் ஶிரோதோ3ஶ்சரணபத3ஜுஷா வ்யாஹ்ருதீனாம் த்ரயேண ।
தத்ஸத்யம் ப்3ரஹ்மபஶ்யான்யஹரஹமபி4த4ம் நித்யமாதி3த்யரூபம்
பூ4தானும் பூ4னபஸ்ஸ்வஃப்ரப்4ருதிஷு வஸதாம் ப்ராணஸூக்ஷ்மாம்ஶமேகம் ॥9॥

ப்ரளய காலம் முடிந்து மறுபடி ஸ்ருஷ்டி காலாரம்பத்தில் உலகம் உண்டா கும் விதத்தை சாந்தோக்யோபநிஷத் விளக்குகிறது.

'असदेवेदमग्र आसीत् तत्सदासीत् तत्समभवत्'

'அஸதே³வேத³மக்³ர ஆஸீத் தத்ஸதா³ஸீத் தத்ஸமப⁴வத்'

இந்த உலகம் ப்ரளய காலத்தில் ஒருவராலும் அறிய முடியாததாக ஸூக்ஷ்மமாக இருந்தது. ஸ்ருஷ்டி ஆரம்ப காலத்தில் ஈஸ்வர ஸங்கல்பத்தால் ஸ்தூல நிலையை யடைவதற்காக பஞ்சீகரணத்தை யடைந்து அண்ட ரூபமாக (பறவையின் முட்டை போல்.) தோன்றியது. பிறகு ஒருவருஷ காலம் அப்படியே இருந்து இரு பாகமாக வெடித்தது. அதில் கீழ்பாகம் வெள்ளி மயமாக பூமி முதலிய கீழ் உலகங்களாக அமைந்தது. மேல் பாகம் தங்கமயமாக ஸ்வர்கம் முதலிய மேலுலகங்களாக அமைந்தது. இதுவே 14 உலகமென்கிற ப்ரஹ்மாண்ட மெனப்படும். அந்த அண்டத்தில் உள்ள ஜராயு என்ற கர்பப் பையின் பெரிய நரம்புகள் மலைகளாக அமைந்தது. சிறிய நரம்பகள் மேகங்கள் பனி இவைகளாக அமைந்தது. அதிலுள்ள தமனி என்ற குழாய்கள் நதிகளாகவும், மூத்ரஸ்தானத்திலுள்ள ஜலம் ஸமுத்ர மாகவும் அமைந்தன. பிறகு அதிலிருந்து ஸூய பகவான் உண்டானார். அப்பொழுது மங்கள சப்தங்கள் உண்டாயின. அதனால் இப்பொழுதும் ஸூர்யன் உதிக்கும் பொழுதும் அஸ்தமிக்கும் பொழுதும் ப்ராணிகள் சப்திக்கின்றன. வெடியிற் காலையில் பக்ஷிகள் கூவுகின்றன. பிறகு மனிதர்கள் எழுந்திருக்கிறார்கள். அஸ்தமய காலத்திலும் பறவைகள் கூட்டை யடையும் பொழுது சப்திக்கின்றன. இவ்விதம் ஸூர்யன் உண்டானதாகச் சொல்லுகிறது சாந்தோக்யம், ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷ த்தில் முதலில் ஹிரண்யகர்பர் (சதுர்முக ப்ரஹ்மா) உண்டானதாகச் சொல்லு கிறது. புராணங்களிலும் இவ்விதமே சொல்லப்படுகிறது. முதலில் உண்டானவரை ஓரிடத்தில் ஸூர்ய னென்றும், மற்றோரிடத்தில் ஹ்ரண்யகர்ப்பரென்றும் சொன்னால் இருவரும் ஒன்றுதான் என்பது நன்கு விளங்குகிறது. அந்த ஹிரண்ய கர்ப்பர் விராட் ரூபத்தை ஸ்ருஷ்டித்து, அவர் முகமாக தேவதைகளையும் மற்ற ப்ராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்.

இந்த ஸூர்யன் மண்டலத்தில் இருப்பதுபோல் பராணிகளின் வலது கண்ணிலு மிருக்கிறார். அவருக்கு **भुवः (பு⁴வ:)** என்ற வ்யாஹ்ருதி தலையாகவும் **सुवः (ஸுவ:)** என்பது கைகளாகவும் **सुवः (ஸுவ:)** என்பது கால்களாகவும் அமைந் தது. 'அஹ: அஹம் என்ற பெயருடன் அவரை உபாஸிக்க வேண்டும். மேலும் பூமி, அந்த ரிக்ஷம், ஸ்வர்கம் என்ற மூவுலகத்திலுள்ள ப்ராணிகளின் ஸமஷ்டி ப்ராண ரூபமாகவும் இருக்கிறார். சாந்தோக்யோப நிஷத்தில்

अक्षितमसि, अच्युतमसि, प्राणसंशितम्

அக்ஷிதமஸி, அச்யுதமஸி, ப்ராணஸம்ஶிதம்

என்ற மந்திரங்களில் மூன்றுவது மந்திரத்திற்கு ப்ராணங்களுக்கு ஸூக்ஷ்ம ரூப மாக இருக்கிறரென்று அர்த்தம் தெரிகிறது.

शो तनूकरणे ஶோ தனூகரணே

என்ற தாதுவிலிருந்து இந்த ஶப்தம் உண்டானது.

இந்த அர்த்தத்தை

'योऽसौ तपन्नुदेति स सर्वेषां भूतानां प्रणानादायोदेति, मामे प्रजाया मापशूनां'

'யோ(அ)ஸௌ தபன்னுதே³தி ஸ ஸர்வேஷாம் பூ⁴தானும் ப்ரணுநாதா³யோதே³தி, மாமே ப்ரஜாயா மாபஶூனும்'

என்ற தைத்திரீய மந்த்ரமும்

'आदित्यो हवै बाह्यः प्राण उद्यति'

'ஆதி³த்யோ ஹவை பா³ஹ்யः ப்ராண உத்³யதி'

என்ற ப்ரஶ்ேநாபநிஷத் மந்த்ரமும் விளக்குகிறது.

ईशावास्योप-
निषत् हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखं ।
तत्वं पूषन्नपावृणु यूषन्नेकर्षे यम सूर्यप्राजापत्य न्यूहरश्मीन् समूहतेजः
यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि ॥

ஈஶாவாஸ்யோப-
நிஷத் ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முக²ம் ।
தத்வம் பூஷன்னபாவ்ருணு யூஷன்னேகர்ஷே யம ஸூர்யப்ராஜாபத்ய
ந்யூஹரஶ்மீன் ஸமூஹதேஜः யத்தே ரூபம் கல்யாணதமம் தத்தே பஶ்யாமி ॥

தங்கம் போல் ப்ரகாசிக்கின்ற உன் மண்டலத்தால் ஸத்யரூபம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை விலக்குவாயாக. ஒருவராகச் செல்லுபவரே உம்முடைய கிரணங்களை விளக்கும் உண்மையான மங்களமான ரூபத்தைப் பார்க்கிறேனென்று ஸத்ய ரூபமான ப்ரஹ்மத்தை யுபாஸித்தவன் ப்ரஹ்ம லோகம் போகும் பொழுது ப்ரார்த்திக்கிறன். இங்கு **सत्यस्य मुखं ஸத்யஸ்ய முக²ம்** என்பதால் ஸூர்யன் ஸத்யரூபியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்று தெரிகிறது. **सूर्य एकाकी चरति ஸூர்ய ஏகாகீ சரதி** என்று ப்ரஸித்தமான ஸூர்யனை **एकर्षे' ஏகர்ஷே** ஒருவராகச் செல்லுபவரே என்று கூப்பிடுகிறன். இவ்விதம் வ்யாஹ்ருதி ஶரீரமாயும் ப்ராணிகளின் ஸூக்ஷ்ம ப்ராண ரூபியாயும் ஸத்யஸ்வரூபியாயுமுள்ள ஸூர்ய பகவான் ஹிரண்யகர்பரென்று வேதங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் புராணங்களும் கூறுகின்றன. கூர்மபுராணத்தில் இந்த்ரத்யும்னன் என்னும் ப்ராஹ்மணன் வெகு காலம் தவம் புரிந்து ப்ரஹ்ம லோகம் சென்றன். அங்கு தர்ஶனம் செய்த பிறகு ப்ரஹ்ம தேவனல் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டபொழுது இந்த ப்ராஹ்மணனது சரீரத்திலிருந்து ஜ்யோதிஸ் கிளம்பி ஸூர்ய மண்டலத்தை யடைந்தது. அங்கு ஹிரண்ய கர்பர் இருக்கிறரென்றும் வஸுமனஸ் என்ற அரசன் 100 வருஷ காலம் ஸூர்யோபாஸனம் செய்து த்யானம் செய்து கொண்டு இருக்கும்பொழுது, ஸூர்ய மண்டலத்திலிருந்து ஹிரண்யகர்பர் உண்டானாரென்றும் ஈஶ்வர கீதையில் ஹிரண்ய

கர்பர் என்ற ஸூர்யன் காலசக்ரப்ரவர்த்தகர் என் சரீர்த்திலிருந்து உண்டானுர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

योगी सर्वजगत्साक्षी कालचक्र प्रवर्तकः ।
हिरण्यगर्भो मार्ताण्डस्सोऽपि मद्देहसंभवः ॥
आदित्यमूलमखिलं त्रलोक्यं नात्र संशयः ।
भवत्यस्माज्जगत्सर्व सदेवासुरमानुषम् ॥

யோகீ³ ஸர்வஜக³த்ஸாக்ஷீ காலசக்ர ப்ரவர்தக: ।
ஹிரண்யக³ர்போ⁴ மார்தாண்ட³ஸ்ஸோ(அ)பி மத்³தே³ஹஸம்ப⁴வ: ॥
ஆதி³த்யமூலமகி²லம் த்ரலோக்யம் நாத்ர ஸம்ஶய: ।
ப⁴வத்யஸ்மாஜ்ஜக³த்ஸர்வ ஸதே³வாஸுரமானுஷம் ॥

என்பது முதலான வசனங்களால்.

यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वे यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै ।

யோ ப்³ரஹ்மாணம் வித³தா⁴தி பூர்வே யோ
வை வேதா³ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை ।

என்ற மந்திரமும் ஈச்வரன் முதலில் ப்ரஹ்மதேவனை ஸ்ருஷ்டித்து அவருக்கு வேதம் முதலியதை எல்லாம் உபதேசித்தாரென்று சொல்லுகிறது. இவ்வித முன் டான ப்ரஹ்மதேவன் ஸூர்ய பகவான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. **9**

இவ்விதம் வர்ணிக்கப்பட்ட ஸூர்ய பகவானுக்கு அந்தர்யாமியாக விளங்கும் பரமேஶ்வரனின் மஹிமையை மூன்று ஸ்லோகங்களால் வர்ணிக்கின்ருர். இந்த முதல் ஶ்லோகத்தினுல்

अन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते

அந்தராதி³த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்³ருஶ்யதே

என்ற சாந்தோக்ய வாக்யத்தின் அர்த்தம் நிரூபிக்கப்படுகிறது: -

आदित्ये लोकचक्षुष्यवहितमनसां योगिनां दृश्यमन्तः
स्वच्छस्वर्णाममूर्तिं विदलितनयनोदारदृश्याक्षियुग्मम् ।
ऋक्सामोगा नगेष्णं निरतिशयलसल्लोककामेशभावं
सर्वाविद्योदितत्वादुदितसमुदितं ब्रह्म शम्भुं प्रपद्ये ॥ १० ॥

ஆதி³த்யே லோகசக்ஷுஷ்யவஹிதமனஸாம் யோகி³னும் த்³ருஶ்யமந்த:
ஸ்வச்ச²ஸ்வர்ணமமூர்திம் வித³லிதநயனோதா³ரத்³ருஶ்யாக்ஷியுக்³மம் ।
ருக்ஸாமோகா³நகே³ஷ்ணம் நிரதிஶயலஸல்லோககாமேஶபா⁴வம்
ஸர்வாவத்³யோதி³தத்வாது³தி³தஸமுதி³தம் ப்³ரஹ்ம ஶம்பு⁴ம் ப்ரபத்³யே ॥ 10 ॥

சாந்தோக்யோப நிஷத்தில் ஒரு உபாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. அதாவது ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவிலும் ப்ராணிகளின் வலது கண்ணிலும் விளங்கும் ஈஸ்வரன் ஒருவன். உத்கீதாவயவமான ஓங்காரத்தில் அவஜ யுபாஸித்தால் ஸகல பாபங்களும் விலகுமென்று.

अथ य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुहिरण्यकेश आप्रणखात्सर्व एव सुवर्णः, तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकं एवमक्षिणी तस्योदितिनाम सएष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति हवै सवभ्यैः पाप्मभ्यो य एवं वेद

அத² ய ஏஷோ(அ)ந்தராதி³த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்³ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகா²த்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:, தஸ்ய யதா² கப்யாஸம் புண்ட³ரீகம் ஏவமக்ஷிணீ தஸ்யோதி³திநாம ஸஏஷ ஸர்வேப்⁴ய: பாப்மப்⁴ய உதி³த உதே³தி ஹவை ஸவப்⁴யை: பாப்மப்⁴யோ ய ஏவம் வேத³

ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் அந்தர்யாமியாக தங்கமயமான கேசம், மீசை, கால்விரல், நகம் முதலிய ஸர்வாவயவமும் தங்கமயமான புருஷன் விளங்குகிறுன்; அவன் கண்கள் அப்பொழுது மலர்ந்த (வானரத்தின் ப்ருஷ்ட பாகம் போலுள்ள) தாமரை போல் சிவப்பாக விளங்குகின்றன. அவர் பாபங்களற்றவரான படியால் உத் என்று பெயர். ருக், ஸாம இரண்டும் அவருடைய ஸ்தோத்ரத்திற்கு ஸாதனமாயுள்ளவை. அவர் மேலுலகங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் பதார்த்தங்களுக்கும் யஜமானன். அவரே ப்ராணிகளின் வலது கண்ணில் இருந்து கொண்டு கீழ் உலகங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் பதார்த்தங்களுக்கும் யஜமானன். இவ்விதமுபாஸிப்பவன் பாபங்களிலிருந்து விலகுகிறுன். இங்கு இரண்டு கண்கள் என்று சொல்லிய பரமனின் மூன்றுவது கண் மூடி இருப்பதால் பொருந்தும். இவ்விதம் வர்ணிக்கப்படும் ஈஶ்வரன் ஸூர்ய பகவானுக்கு அந்தர்யாமியாக விளங்குகிறுர். அவரை நமஸ்கரிக்கிறேன். **10**

இந்த ஶ்லோகத்தில் முன் சொல்லிய பகவாஜ யாகம் செய்யும்பொழுது உபாஸிக்கும் முறையும் க்ருச்ச்ராங்கமாக உபாஸிக்கும் முறையும் சொல்லப்படுகிறது: -

ओमित्युद्गीथभक्तेरवयवपदवीं प्राप्तवत्यक्षरेऽस्मिन्
यस्योपास्तिः समस्तं दुरितमपनयत्वर्कबिम्बे स्थितस्य ।
यत्पूजैकप्रधानान्यघमखिलमपि घ्नन्ति कृच्छ्रव्रतानि
ध्यातः सर्वोपतापान् हरतु परशिवः सोऽयमाद्यो भिषङ्नः ॥ ११ ॥

ஓமித்யுத்³கீ³த²ப⁴க்தேரவயவபத³வீம் ப்ராப்தவத்யக்ஷரே(அ)ஸ்மின்
யஸ்யோபாஸ்தி: ஸமஸ்தம் து³ரிதமபனயத்வர்கபி³ம்பே³ ஸ்தி²தஸ்ய ।
யத்பூஜைகப்ரதா⁴னான்யக⁴மகி²லமபி க்⁴னந்தி க்ருச்ச்²ரவ்ரதானி
த்⁴யாத: ஸர்வோபதாபான் ஹரது பரஶிவ: ஸோ(அ)யமாத்³யோ பி⁴ஷங்ன: ॥11॥

ஸூர்ய மண்டலத்திலும் வலது கண்ணிலும் விளங்கும் அந்தர்யாமியான ஈச்வரனை யாகம் செய்யும் பொழுது யாகபலன் யஜமானனுக்கு மிகுந்ததாகக் கிடைக்கும் பொருட்டு உத்கீத பக்தியின் அவயவமான ஓங்காரத்தில் உத்காதா உபாஸிக்க வேண்டும். யாகம் செய்யும் ஸமயத்தில் ஸாம வேதிகளான உத்காதா, ப்ரஸ்தோதா, ப்ரதிஹர்தா என்ற மூன்று ருத்விக்குக்கள் ஸதஸ் என்ற இடத்தில் உட்கார்ந்து கானம் செய்கிறுர்கள். அதில் உத்காதா செய்யும் கானத்திற்கு உத்கீதம் என்று பெயர். அவர் அதை ஆரம்பிக்கும் பொழுது ஓங்காரத்தைச் சொல்லி ஆரம்பிக்கிறுர். அந்த ஓங்காரத்தில் முன் சொல்லிய ஈஸ்வரனையுபாஸிப்பது பாபங்களைப் போக்கி யாகபலனை மிகுந்ததாகச் செய்கிறது.

கௌதம தர்ம ஸூத்ரத்தில் ப்ராஜாபத்யம் முதலிய கருச்ச்ரங்கள் விதிக்கப் படுகின்றன. க்ருச்ச்ரத்திற்கு அங்கமாக உதகதர்பணம், உபஸ்தானம், ஆஜ்யாஹுதி விதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு அங்கமாக பன்னிரண்டு மந்திரங்கள் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் நம: என்ற சப்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு படிக்கப்படுகின்றன. அதில் ஶிவாய, ருத்ராய, உக்ராய. பஶுபதயே, மஹாதேவாய, கபர்தினே, ஸூர்யன், சிவன் என்று பெயர் இருக்கிற படியால் ஸூர்யாந்தர்யாமியான பரமசிவன் இங்கு ப்ரதிபாதிக்கப் படுகின்றுர் என்று தெரிகிறது. மற்றும் ஸ்ம்ருதிகளில் க்ருச்ச்ரம் விதிக்கப்படுகிறது. தர்பணம் முதலியது விதிக்கப்படவில்லை. ஆகையினுல் தர்பணம், ஹோமம் முதலியதோடு விதிக்கப்படும் க்ருச்ச்ரம் அதிக பாபத்தைப் போக்கும். அடிக்கடி செய்த பாபத்தைப் போக்கும் என்று அறிய வேண்டும். இதை கௌதமரே சொல்லுகிறுர்:

एनस्सु गुरुषु गुरूणि लघुषु लघूनि

ஏனஸ்ஸு கு³ருஷு கு³ரூணி லகு⁴ஷு லகூ⁴னி

என்பதால். ச்லோகத்தில் **कृच्छ्राणि க்ருச்ச்²ராணி** என்று பஹுவசனம். பன்மை யாகக் கூறுவது சாந்திராயணம் முதலியதைக் குறிக்கும் - மேலும்

प्रथमो दैव्यो भिषक, भिषक्तमं त्वा भिषजां शृणोमि

ப்ரத²மோ தை³வ்யோ பி⁴ஷக, பி⁴ஷக்தமம் த்வா பி⁴ஷஜாம் ஶ்ருணோமி

என்று வேதம் வைத்யரென்றும் சிறந்த வைத்யரென்றும் பரமசிவனைக் குறிப்பிடுகிறது. சிறந்தவைத்யன் அருள் இருந்தால் சில்லரை வைத்யன் தேவையில்லை. இதை

सोऽयमाद्यो भिषड्नः सर्वोपतापान् हरतु

ஸோ(அ)யமாத்³யோ பி⁴ஷட்³னஃ ஸர்வோபதாபான் ஹரது

என்று அவர் எல்லாவ்யாதிகளையும் போக்கடிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றுர். 11

இந்த ச்லோகத்தில் முன்பு வர்ணித்த பரமேச்வரன் மூன்று வேதஸ்வரூப மென்றும். ப்ரத்யக்ஷமான ஒளியுடன் கூடியவரென்றும், காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு அர்த்தமென்றும், ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் ப்ரகாசிப்பவரென்றும் சொல்லப்படு கிறது: -

आदित्ये मण्डलार्चिः पुरुषविभिदयाद्यन्तमध्यागमात्म-
न्यागोपालाङ्गनाभ्यो नयनपथजुषा ज्योतिषा दीप्यमानम् ।
गायत्रीमन्त्रसेव्यं निखिलजनधियां प्रेरकं विश्वरूपम् ।
नीलग्रीवं त्रिनेत्रं शिवमनिशमुमावल्लभं संश्रयाणि ॥ १२ ॥

ஆதி³த்யே மண்ட³லார்சிः புருஷவிபி⁴த³யாத்³யந்தமத்⁴யாக³மாத்மந்
யாகோ³பாலாங்க³நாப்⁴யோ நயனபத²ஜுஷா ஜ்யோதிஷா தீ³ப்யமானம் ।
கா³யத்ரீமந்த்ரஸேவ்யம் நிகி²லஜனதி⁴யாம் ப்ரேரகம் விஶ்வரூபம் ।
நீலக்³ரீவம் த்ரிநேத்ரம் ஶிவமநிஶமுமாவல்லப⁴ம் ஸம்ஶ்ரயாணி ॥ 12 ॥

யஜுர் வேதோபநிஷத்

आदित्यो वा एष एतन्मण्डले तपति
ஆதி³த்யோ வா ஏஷ ஏதன்மண்ட³லே தபதி

என்று ஆரம்பித்து ஸூர்ய மண்டலத்தை ருக் வேதஸ்வரூபமாகவும், காந்திகளை ஸாமவேதஸ்வரூபமாகவும், அதிலுள்ள புருஷனை யஜுர்வேதஸ்வரூபமாகவும் இவ்விதம் மூன்று வேதஸ்வரூபமாக வர்ணிக்கின்றது. ஆதி வேதம் ருக்வேதம். அதில் முதல் எழுத்து 'அ'. மத்ய வேதம் யஜூஸ். அதில் நடு எழுத்து **बन्धुः ப³ந்து⁴ः** என்ற இடத்தில் 'உ'. அடுத்த வேதம் ஸாமவேதம். அதன் கடைசி எழுத்து **समानपरं ஸமானபரம்** என்ற இடத்தில் 'ம்'. இந்த மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து மூன்று வேதங்களின் ஸாரமான ஓங்காரம் என்று சொல்லுகிறுர்கள். இந்த ஓங்காரமும் பரமேச்வரனுக்கு நாமதேயமாயும் வாஸஸ்தலமாயு மமைந்துள்ளது. இதை யோக ஸூத்ர காரரான பதஞ்ஜலிமஹர்ஷி **"तस्य वाचकः प्रणवः" தஸ்ய வாசகः ப்ரணவः** என்று நிரூபிக்கின்றுர்.

இவ்விதம்

असौ यस्ताम्रो अरुणः, उतैनं गोपा अडशन् अदृशन्नुदहार्यः
அஸௌ யஸ்தாம்ரோ அருணः,
உதைனம் கோ³பா அட³ஶன் அத்³ருஶன்னுத³ஹார்யः

என்று கோபர்களும் தண்ணீர் கொண்டுவரும் ஸ்த்ரீகளுங்கூட நேரில் பார்க்கிறுர் கள் என்று எல்லோருக்கும் ப்ரஸித்தமானவர் என்பதை ருத்ரம் விளக்குகிறது. மேலும் த்விஜர்களுக்கு அவச்யமான காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு அர்த்தமாக

விளங்குகிருர். அந்த மந்திரத்தில் **भर्गः ப⁴ர்க³ঃ** என்ற பதம் பரமசிவனைக் குறிக்கின்றது. பர்கன் என்ற எந்த ஈச்வரன் நம்முடைய புத்திவ்ருத்திகளை அந்தந்த கார்யங்களில் ஏவுகிருனே, ஸூர்ய மண்டலத்திலுள்ள அவரை த்யானம் செய்கிருே மென்று அர்த்தம் கிடைக்கிறது. யோகயாஜ்ஞ வல்க்யஸ்ம்ருதியில் காயத்ரீ மந்த் ரார்த்தத்தை இவ்விதம் வர்ணிக்கின்ருர்: -

देवस्य सवितुर्मध्ये यो भर्गो नो धियः कस्मात् ।
प्रचोदयात्तद्वरेण्यं धीमहीत्यन्वयक्रमः ॥

தே³வஸ்ய ஸவிதுர்மத்⁴யே யோ ப⁴ர்கோ³ நோ தி⁴யঃ கஸ்மாத் ।
ப்ரசோத³யாத்தத்³வரேண்யம் தீ⁴மஹீத்யன்வயக்ரமঃ ॥

புத்தி வருத்திகளை ப்ரேரணம் செய்பவர் பரம சிவனென்று ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தில் தெரிகிறது. அங்கு ப்ருதிவ்யாதி பூதங் களிலும் ப்ராணிகளிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக விளங்குபவருக்கு **அம்ருத**: என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்ருத: என்பதற்கு பரமேச்வரன் அர்த்தமென்று ஜாபாலோபநிஷத் விளக்கு கிறது. அங்கு

किं जप्येन अमृतत्वं ब्रूहि

கிம் ஜப்யேன அம்ருதத்வம் ப்³ரூஹி

எதை ஜபித்தால் அம்ருதத்வம் (மோக்ஷம்) கிடைக்குமென்ற கேள்விக்கு **शतरुद्रीयेण ஶதருத்³ரீயேண** சதருத்ரீயத்தை ஜபித்தால் கிடைக்குமென்றுபதில் கூறி

एतानि हवा अमृतस्य नामधेयानि

ஏதானி ஹவா அம்ருதஸ்ய நாமதே⁴யானி

இந்த ருத்ரத்தில் உள்ள பதங்களெல்லாம் அம்ருதனுடைய பெயர் என்று விளக்குகி றது. ருத்ரத்தில் சொல்லப்படுவது பரமேச்வரன் என்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. அதை அம்ருதனுடைய பெயர் என்ருல் பரமசிவன் அம்ருதன் என்பது நன்கு விளங்குகி றது. இவ்விதம் ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு அந்தர்யாமியாக இருப் பதால் அந்த ப்ரபஞ்சத்தையே சரீரமாகக் கொண்டவரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதை ச்லோகத்தில் **विश्वरूपं விஶ்வரூபம்** என்பதால் விளக்குகிருர்.

आदित्यो वा एषः ஆதி³த்யோ வா ஏஷঃ என்ற மந்திரத்திலேயே கடைசியில் **अम्बिकापतये, उमापतये அம்பி³காபதயே**, **உமாபதயே** என்றிருப்பதைக்கருதி **उमावलभं உமாவலப⁴ம்** என்றும், **असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवः அஸௌ யோ(அ)வஸர்பதி நீலக்³ரீவঃ** என்றிருப்பதால் **नीलग्रीवं, நீலக்³ரீவம்**, என்றும்,

आदित्यो भगवान् सूर्यः नीलग्रीवत्रिलोचनः ।
अधीयते सहस्रांशुस्सामगाध्वर्यु होतृभिः ॥

ஆதி³த்யோ ப⁴க³வான் ஸூர்ய: நீலக்³ரீவத்ரிலோசன: ।
அதீ⁴யதே ஸஹஸ்ராம்ஶுஸ்ஸாமகா³த்⁴வர்யு ஹோத்ருபி⁴: ॥

என்ற புராண ப்ரஸித்தமான **त्रिनेत्रं த்ரிநேத்ரம்** என்றும் சொல்லி அப்பேற்பட்ட பர மேச்வரனை எப்பொழுதும் ஆச்ரயிக்கிறேனென்று உபஸம்ஹாரம் செய்கிறார். **12.**

இவ்விதம் 12 சலோகங்களால் இரதத்தின் மஹிமை முதலிய விஷயங்களை ப்ரதிபாதனம் செய்த முறையை இந்த சலோகத்தில் விளக்குகிறுர்: -

अभ्राकल्पश्शताङ्गः स्थिरफणितिमयं मण्डलं रश्मिभेदाः
साहस्रास्तेषु सप्त श्रुतिभिरभिहिताः किञ्चिदूनाश्च लक्षाः ।
एकैकेषां चतस्रस्तदनु दिनमणेरादिदेवस्य तिस्रः
क्लृप्ताः तत्तत्प्रभावप्रकटनमहिताः स्रग्धरा द्वादशैताः ॥ १३ ॥

அப்⁴ராகல்பஶ்ஶதாங்க³: ஸ்தி²ரப²ணிதிமயம் மண்ட³லம் ரஶ்மிபே⁴தா³:
ஸாஹஸ்ராஸ்தேஷு ஸப்த ஶ்ருதிபி⁴ரபி⁴ஹிதா: கிஞ்சிதூ³நாஶ்ச லக்ஷா: ।
ஏகைகேஷாம் சதஸ்ரஸ்தத³னு தி³னமணேராதி³தே³வஸ்ய திஸ்ர:
க்லுப்தா: தத்தத்ப்ரபா⁴வப்ரகடனமஹிதா: ஸ்ரக்³த⁴ரா த்³வாத³ஶைதா: ॥ 13 ॥

முதல் சலோகத்தில் ஸூர்ய ரதம் ஆகாசத்திற்கு அலங்காரமாக விளங்கு கிறதென்றும், இரண்டாவது ச்லோகத்தில் ஸூர்ய மண்டலம் வேதஸ்வரூபமெ ன்றும், மூன்ருவதில் ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களைப்பற்றியும், நான்காவதில் ஏழு கிரணங்கள் ப்ரதானமென்றும், ஐந்தாவதில் 96 லக்ஷம் கிரணங்கள் 12 ஆதிதயர்க ளிடமிருக்கின்றன வென்றும், பிறகு 4 ச்லோகங்களால் ஸூர்ய பகவானின் மஹிமையைப் பற்றியும், பிறகு 3 ச்லோகங்களால் அந்தர்யாமியான பரமேச்வரனைப் பற்றியும் இவ்விதம் 12 ச்லோகங்கள் ஸ்ரக்தரா என்ற வருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டன. **13**

இந்த ச்லோகத்தில் ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னத்தைப் பாராயணம் செய்பவருக் குப் பலனைக் கூறுகிறுர்: -

दुस्स्वप्नं दुर्निमित्तं दुरितमखिलमप्यामयानप्यसाध्यान्
दोषान् दुस्स्थानसंस्थग्रहगणविजनितान् दुष्टभूतान् ग्रहादीन् ।
निर्धूनोति स्थिरां च श्रियमिह लभते मुक्तिमभ्येति चाग्रे
सङ्कीर्त्य स्तोत्ररत्नं सकृदपि मनुजः प्रत्यहं पत्युरह्नाम् ॥ १४ ॥

து³ஸ்ஸ்வப்னம் து³ர்நிமித்தம் து³ரித

மகி2லமப்யாமயானப்யஸாத்4யான்
தோ3ஷான் து3ஸ்ஸ்தா2னஸம்ஸ்த2க்3ரஹக3ண
விஜனிதான் து3ஷ்டபூ4தான் க்3ரஹாதீ3ன் ।
நிர்தூ4னோதி ஸ்தி2ராம் ச ஶ்ரிய
மிஹ லப4தே முக்திமப்4யேதி சாக்3ரே
ஸங்கீர்த்ய ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸக்ருத3பி
மனுஜ: ப்ரத்யஹம் பத்யுரஹ்னாம் ॥ 14 ॥

இந்த ஸ்தோத்ர ரத்னத்தை தினந்தோறும் ஒரு தடவையாவது பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு துஸ்ஸ்வப்னம், கெட்டஅறிகுறிகள், மற்றுமுள்ள பாபங்கள், வைத்யத்திஞல் நிவர்த்தியாகக்கூடாத வ்யாதிகள், நவக்ரஹங்களின் தஶா புக்தி ஸ்தான தோஷம் இவைகளால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், பூதம் பிஶாசம் முதலிய உபத்ரவங்கள் நீங்குகின்றன. ஸ்திரமான ஐச்வர்யத்தையுமடைகிறுன். **14**

இவ்விதம் பாரத்வாஜ கோத்ரமாகிய ஸமுத்ரத்திற்கு
கௌஸ்துபமணி போல் விளங்குபவரும் அத்வைத
வித்யாசார்யரும் 104 க்ரந்தங்களை
இயற்றியவருமான **ஶ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர்**
அவர்களின் க்ரந்தங்களில்

ஆதித்ய ஸ்தோத்ர ரத்னம்

முடிவடைகிறது.

ஶ்ரீ சிவாப்யாம் நம:

श्रीः

ஸ்ரீ:

आदित्यहृदयम्

ஆதி³த்யஹ்ருத³யம்

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ ॥ १ ॥

ததோ யுத்³த⁴பரிஶ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்தி²தம் ।
ராவணம் சாக்³ரதோ த்³ருஷ்ட்வா யுத்³தா⁴ய ஸமுபஸ்தி²தம் ॥ 1 ॥

दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपागम्याब्रवीद् राममगस्त्यो भगवान् ऋषिः ॥ २ ॥

தை³வதைஶ்ச ஸமாக³ம்ய த்³ரஷ்டுமப்⁴யாக³தோ ரணம் ।
உபாக³ம்யாப்³ரவீத்³ ராமமக³ஸ்த்யோ ப⁴க³வான் ருஷி: ॥ 2 ॥

राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम् ।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ ३ ॥

ராம ராம மஹாபா³ஹோ ஶ்ருணு கு³ஹ்யம் ஸனாதனம் ।
யேன ஸர்வானரீன் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி ॥ 3 ॥

आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रु विनाशनम् ।
जयावहं जपेंन्नित्यमक्षय्यं परमं शिवम् ॥ ४ ॥

ஆதி³த்யஹ்ருத³யம் புண்யம் ஸர்வஶத்ரு விநாஶனம் ।
ஜயாவஹம் ஜபேம்ந்நித்யமக்ஷய்யம் பரமம் ஶிவம் ॥ 4 ॥

सर्वमङ्गलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।
चिन्ताशोकप्रशमनम्, आयुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ३ ॥

ஸர்வமங்க³லமாங்க³ல்யம் ஸர்வபாபப்ரணாஶனம் ।
சிந்தாஶோகப்ரஶமனம், ஆயுர்வர்த⁴னமுத்தமம் ॥ 5 ॥

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् ।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ४ ॥

ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்3யந்தம் தே3வாஸுரநமஸ்க்ருதம் ।
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பா4ஸ்கரம் பு4வனேஶ்வரம் ॥ 6 ॥

सर्वदेवात्मको ह्येषः, तेजस्वी रश्मिभावनः ।
एप देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥

ஸர்வதே3வாத்மகோ ஹ்யேஷ:, தேஜஸ்வீ ரஶ்மிபா4வன: ।
ஏப தே3வாஸுரக3ணான் லோகான் பாதி க3ப4ஸ்திபி4: ॥ 7 ॥

एष ब्रह्मा च विष्णुच शिवः स्कन्दः प्रजापतिः ।
महेन्द्रो धनदः कालो यमस्सोमो ह्यपां पतिः ॥

ஏஷ ப்3ரஹ்மா ச விஷ்ணுச ஶிவ: ஸ்கந்த3: ப்ரஜாபதி: ।
மஹேந்த்3ரோ த4னத3: காலோ யமஸ்ஸோமோ ஹ்யபாம் பதி: ॥ 8 ॥

पितरो वसवस्साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः ।
वायुर्वह्निः प्रजाः प्राणः ऋतुः कर्ता प्रभाकरः ॥

பிதரோ வஸவஸ்ஸாத்4யா த்3யஶ்வினௌ மருதோ மனு: ।
வாயுர்வஹ்னி: ப்ரஜா: ப்ராண: ருது: கர்தா ப்ரபா4கர: ॥ 9 ॥

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् ।
सुवर्णसदृशो भानुः हिरण्यरेता दिवाकरः ॥

ஆதி3த்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: க2க3: பூஷா க3ப4ஸ்திமான் ।
ஸுவர்ணஸத்3ருஶோ பா4னு: ஹிரண்யரேதா தி3வாகர: ॥ 10 ॥

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनः शम्भुः त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥

ஹரித3ஶ்வ: ஸஹஸ்ரார்சி: ஸப்தஸப்திர்மரீசிமான் ।
திமிரோன்மத2ன: ஶம்பு4: த்வஷ்டா மார்தாண்ட3 அம்ஶுமான் ॥ 11 ॥

हिरण्यगर्भः शिशिरः तपनो भास्करो रविः ।
अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शंखः शिशिरनाशनः ॥ १२ ॥

ஹிரண்யக3ர்ப4: ஶிஶிர: தபனோ பா4ஸ்கரோ ரவி: ।
அக்3னிக3ர்போ4(அ)தி3தே: புத்ர: ஶங்க2: ஶிஶிரநாஶன: ॥ 12 ॥

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः ।
घनवृष्टिरपांमित्रः विन्ध्यवीथीप्लवंगमः ॥ १३ ॥

வ்யோமநாத2ஸ்தமோபே4தீ3 ருக்3யஜு:ஸாமபாரக3: ।
க4னவ்ருஷ்டிரபாம்மித்ர: விந்த்4யவீதீ2ப்லவங்க3ம: ॥ 13 ॥

आतपी मण्डली मृत्युः पिंगलस्सर्वतापनः ।
कविर्विश्वो महातेजाः, रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥

ஆதபீ மண்ட3லீ ம்ருத்யு: பிங்க3லஸ்ஸர்வதாபன: ।
கவிர்விஶ்வோ மஹாதேஜா:, ரக்த: ஸர்வப4வோத்3ப4வ: ॥ 14 ॥

नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोस्तु ते ॥ १५ ॥

நக்ஷத்ரக்3ரஹதாராணாமதி4போ விஶ்வபா4வன: ।
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்3வாத3ஶாத்மன் நமோஸ்து தே ॥ 15 ॥

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥

நம: பூர்வாய கி3ரயே பஶ்சிமாயாத்3ரயே நம: ।
ஜ்யோதிர்க3ணானாம் பதயே தி3னாதி4பதயே நம: ॥ 16 ॥

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ।
नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥

ஜயாய ஜயப4த்3ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம: ।
நமோ நம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதி3த்யாய நமோ நம: ॥ 17 ॥

नम उग्राय वीराय सारंगाय नमो नमः ।
नमः पद्मप्रबोधाय प्रचण्डाय नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

நம உக்3ராய வீராய ஸாரங்கா3ய நமோ நம: ।
நம: பத்3மப்ரபோ3தா4ய ப்ரசண்டா3ய நமோ(அ)ஸ்து தே ॥ 18 ॥

ब्रह्मशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥

ப்3ரஹ்மஶானாச்யுதேஶாய ஸூர்யாயாதி3த்யவர்சஸே ।
பா4ஸ்வதே ஸர்வப4க்ஷாய ரௌத்3ராய வபுஷே நம: ॥ 19 ॥

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ।
कृतघ्ननाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥ २० ॥

தமோக்⁴ஞய ஹிமக்⁴ஞய ஶத்ருக்⁴ஞயாமிதாத்மனே ।
க்ருதக்⁴னஞய தே³வாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம꞉ ॥ 20 ॥

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमोभिनिघ्नाय घृणये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥

தப்தசாமீகராபா⁴ய வஹ்னயே விஶ்வகர்மணே ।
நமஸ்தமோபி⁴நிக்⁴ஞய க்⁴ருணயே லோகஸாக்ஷிணே ॥ 21 ॥

नाशयत्येष वै भूतं तमेव सृजति प्रभुः ।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥

நாஶயத்யேஷ வை பூ⁴தம் தமேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு⁴꞉ ।
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ க³ப⁴ஸ்திபி⁴꞉ ॥ 22 ॥

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
एप चैवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् || २३ ॥

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாக³ர்தி பூ⁴தேஷு பரிநிஷ்டி²த꞉ ।
ஏப சைவாக்³னிஹோத்ரம் ச ப²லம் சைவாக்³னிஹோத்ரிணாம் || 23 ॥

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च ।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥ २४ ॥

வேதா³ஶ்ச க்ரதவஶ்சைவ க்ரதூனாம் ப²லமேவ ச ।
யானி க்ருத்யானி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி꞉ ப்ரபு⁴꞉ ॥ 24 ॥

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च ।
कीर्तयन् पुरुषः कश्चित् नावसीदति राघव ॥ २५ ॥

ஏனமாபத்ஸு க்ருச்ச்²ரேஷு காந்தாரேஷு ப⁴யேஷு ச ।
கீர்தயன் புருஷ꞉ கஶ்சித் நாவஸீத³தி ராக⁴வ ॥ 25 ॥

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।
एतत् त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ २६ ॥

பூஜயஸ்வைனமேகாக்³ரோ தே³வதே³வம் ஜக³த்பதிம் ।
ஏதத் த்ரிகு³ணிதம் ஜப்த்வா யுத்³தே⁴ஷு விஜயிஷ்யஸி ॥ 26 ॥

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि ।
एवमुक्त्वा तदागस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥

அஸ்மின் க்ஷணே மஹாபா3ஹோ ராவணம் த்வம் வதி4ஷ்யஸி ।
ஏவமுக்த்வா ததா3க3ஸ்த்யோ ஜகா3ம ச யதா2க3தம் ॥ 27 ॥

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत् तदा ।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥

ஏதச்ச்2ருத்வா மஹாதேஜா நஷ்டஶோகோ(அ)ப4வத் ததா3 ।
தா4ரயாமாஸ ஸுப்ரீதோ ராக4வ: ப்ரயதாத்மவான் ॥ 28 ॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् ।
त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥

ஆதி3த்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவான் ।
த்ரிராசம்ய ஶுசிர்பூ4த்வா த4னுராதா3ய வீர்யவான் ॥ 29 ॥

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்3தா4ய ஸமுபாக3மத் ।
ஸர்வயத்னேன மஹதா வதே4 தஸ்ய த்4ருதோ(அ)ப4வத் ॥ 30 ॥

श्रीरामायणे युद्धकाण्डे आदित्यहृदयं सम्पूर्णम् ।

ஶ்ரீராமாயணே யுத்3த4காண்டே3 ஆதி3த்யஹ்ருத3யம் ஸம்பூர்ணம் ।

ॐ

ஓ

॥ सूर्याष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

॥ ஸூர்யாஷ்டோத்தரஶதநாமாவலிঃ ॥

ओं अरुणाय नमः	1	ஓம் அருணாய நமঃ
ओं शरण्याय नमः	2	ஓம் ஶரண்யாய நமঃ
ओं करुणारससिन्धवे नमः	3	ஓம் கருணாரஸஸிந்த⁴வே நமঃ
ओं असमानबलाय नमः	4	ஓம் அஸமானப³லாய நமঃ
ओं आर्त्तरक्षकाय नमः	5	ஓம் ஆர்த்தரக்ஷகாய நமঃ
ओं आदित्याय नमः	6	ஓம் ஆதி³த்யாய நமঃ
ओं आदिभूताय नमः	7	ஓம் ஆதி³பூ⁴தாய நமঃ
ओं अखिलागमवेदिने नमः	8	ஓம் அகி²லாக³மவேதி³னே நமঃ
ओं अच्युताय नमः	9	ஓம் அச்யுதாய நமঃ
ओं अखिलज्ञाय नमः	10	ஓம் அகி²லஜ்ஞாய நமঃ
ओं अनन्ताय नमः	11	ஓம் அனந்தாய நமঃ
ओं इनाय नमः	12	ஓம் இனாய நமঃ
ओं विश्वरूपाय नमः	13	ஓம் விஶ்வரூபாய நமঃ
ओं इज्याय नमः	14	ஓம் இஜ்யாய நமঃ
ओं इन्द्राय नमः	15	ஓம் இந்த்³ராய நமঃ
ओं भानवे नमः	16	ஓம் பா⁴னவே நமঃ
ओं इन्दिरामन्दिराप्ताय नमः	17	ஓம் இந்தி³ராமந்தி³ராப்தாய நமঃ
ओं वन्दनीयाय नमः	18	ஓம் வந்த³னீயாய நமঃ
ओं ईशाय नमः	19	ஓம் ஈஶாய நமঃ
ओं सुप्रसन्नाय नमः	20	ஓம் ஸுப்ரஸன்னாய நமঃ
ओं सुशीलाय नमः	21	ஓம் ஸுஶீலாய நமঃ
ओं सुवर्चसे नमः	22	ஓம் ஸுவர்சஸே நமঃ
ओं वसुप्रदाय नमः	23	ஓம் வஸுப்ரதா³ய நமঃ
ओं वसवे नमः	24	ஓம் வஸவே நமঃ
ओं वासुदेवाय नमः	25	ஓம் வாஸுதே³வாய நமঃ
ओं उज्ज्वलाय नमः	26	ஓம் உஜ்ஜ்வலாய நமঃ
ओं उग्ररूपाय नमः	27	ஓம் உக்³ரரூபாய நமঃ

ओं ऊर्ध्वगाय नमः	28	ஓம் ஊர்த்⁴வகா³ய நம:
ओं विवस्वते नमः	29	ஓம் விவஸ்வதே நம:
ओं उद्यत्किरणजालाय नमः	30	ஓம் உத்³யத்கிரணஜாலாய நம:
ओं हृषीकेशाय नमः	31	ஓம் ஹ்ருஷீகேஶாய நம:
ओं ऊर्जस्वलाय नमः	32	ஓம் ஊர்ஜஸ்வலாய நம:
ओं वीराय नमः	33	ஓம் வீராய நம:
ओं निर्जराय नमः	34	ஓம் நிர்ஜராய நம:
ओं जयाय नमः	35	ஓம் ஜயாய நம:
ओं ऊरुद्वयाभावयुक्तसारथये नमः	36	ஓம் ஊருத்³த்⁴யாபா⁴வயுக்தஸாரத²யே நம:
ओं ऋषिवन्द्याय नमः	37	ஓம் ருஷிவந்த்³யாய நம:
ओं रुगुहन्त्रे नमः	38	ஓம் ருகு³ஹந்த்ரே நம:
ओं ऋक्षचक्रचराय नमः	39	ஓம் ருக்ஷசக்ரசராய நம:
ओं ऋजुस्वभावचित्ताय नमः	40	ஓம் ருஜுஸ்வபா⁴வசித்தாய நம:
ओं नित्यस्तुत्याय नमः	41	ஓம் நித்யஸ்துத்யாய நம:
ओं ऋकारमातृकावर्णरूपाय नमः	42	ஓம் ருகாரமாத்ருகாவர்ணரூபாய நம:
ओं उज्ज्वलतेजसे नमः	43	ஓம் உஜ்ஜ்வலதேஜஸே நம:
ओं ऋक्षाधिनाथमित्राय नमः	44	ஓம் ருக்ஷாதி⁴நாத²மித்ராய நம:
ओं पुष्कराक्षाय नमः	45	ஓம் புஷ்கராக்ஷாய நம:
ओं लुप्तदन्ताय नमः	46	ஓம் லுப்தத³ந்தாய நம:
ओं शान्ताय नमः	47	ஓம் ஶாந்தாய நம:
ओं कान्तिदाय नमः	48	ஓம் காந்திதா³ய நம:
ओं घनाय नमः	49	ஓம் க⁴னாய நம:
ओं कनत्कनकभूषाय नमः	50	ஓம் கனத்கனகபூ⁴ஷாய நம:
ओं खद्योताय नमः	51	ஓம் க²த்³யோதாய நம:
ओं लुनिताखिलदैत्याय नमः	52	ஓம் லுனிதாகி²லதை³த்யாய நம:
ओं सत्यानन्दस्वरूपिणे नमः	53	ஓம் ஸத்யானந்த³ஸ்வரூபிணே நம:
ओं अपवर्गप्रदाय नमः	54	ஓம் அபவர்க³ப்ரதா³ய நம:
ओं आर्तशरण्याय नमः	55	ஓம் ஆர்தஶரண்யாய நம:
ओं एकाकिने नमः	56	ஓம் ஏகாகினே நம:
ओं भगवते नमः	57	ஓம் ப⁴க³வதே நம:
ओं सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे नमः	58	ஓம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யந்தகாரிணே நம:
ओं गुणात्मने नमः	59	ஓம் கு³ணாத்மனே நம:

ओं घृणिभृते नमः	60	ஓம் க்⁴ருணிப்⁴ருதே நமஃ
ओं बृहते नमः	61	ஓம் ப்³ருஹதே நமஃ
ओं ब्रह्मणे नमः	62	ஓம் ப்³ரஹ்மணே நமஃ
ओं ऐश्वर्यदाय नमः	63	ஓம் ஐஶ்வர்யதா³ய நமஃ
ओं शर्वाय नमः	64	ஓம் ஶர்வாய நமஃ
ओं हरिदश्वाय नमः	65	ஓம் ஹரித³ஶ்வாய நமஃ
ओं शौरये नमः	66	ஓம் ஶௌரயே நமஃ
ओं दशदिक्संप्रकाशाय नमः	67	ஓம் த³ஶதி³க்ஸம்ப்ரகாஶாய நமஃ
ओं भक्तवश्याय नमः	68	ஓம் ப⁴க்தவஶ்யாய நமஃ
ओं ओजस्कराय नमः	69	ஓம் ஓஜஸ்கராய நமஃ
ओं जयिने नमः	70	ஓம் ஜயினே நமஃ
ओं जगदानन्दहेतवे नमः	71	ஓம் ஜக³தா³னந்த³ஹேதவே நமஃ
ओं जन्ममृत्युजराव्याधिवर्जिताय नमः	72	ஓம் ஜன்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி⁴வர்ஜிதாய நமஃ
ओं औन्नत्यपदसंचाररथस्थाय नमः	73	ஓம் ஔன்னத்யபத³ஸஞ்சாரரத²ஸ்தா²ய நமஃ
ओं असुरारये नमः	74	ஓம் அஸுராரயே நமஃ
ओं कमनीयाय नमः	75	ஓம் கமனீயாய நமஃ
ओं अप्जवल्लभाय नमः	76	ஓம் அப்ஜவல்லபா⁴ய நமஃ
ओं अन्तर्बहिः प्रकाशाय नमः	77	ஓம் அந்தர்ப³ஹிஃ ப்ரகாஶாய நமஃ
ओं अचिन्त्याय नमः	78	ஓம் அசிந்த்யாய நமஃ
ओं आत्मरूपिणे नमः	79	ஓம் ஆத்மரூபிணே நமஃ
ओं अच्युताय नमः	80	ஓம் அச்யுதாய நமஃ
ओं अमरेशाय नमः	81	ஓம் அமரேஶாய நமஃ
ओं परस्मै ज्योतिषे नमः	82	ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே நமஃ
ओं अहस्कराय नमः	83	ஓம் அஹஸ்கராய நமஃ
ओं रवये नमः	84	ஓம் ரவயே நமஃ
ओं हरये नमः	85	ஓம் ஹரயே நமஃ
ओं परमात्मने नमः	86	ஓம் பரமாத்மனே நமஃ
ओं तरुणाय नमः	87	ஓம் தருணாய நமஃ
ओं वरेण्याय नमः	88	ஓம் வரேண்யாய நமஃ
ओं ग्रहाणां पतये नमः	89	ஓம் க்³ரஹாணாம் பதயே நமஃ
ओं भास्कराय नमः	90	ஓம் பா⁴ஸ்கராய நமஃ

ओं आदिमध्यान्तरहिताय नमः	91	ஓம் ஆதி³மத்⁴யாந்தரஹிதாய நமஃ
ओं सौख्यप्रदाय नमः	92	ஓம் ஸௌக்²யப்ரதா³ய நமஃ
ओं सकलजगत्पतये नमः	93	ஓம் ஸகலஜக³த்பதயே நமஃ
ओं सूर्याय नमः	94	ஓம் ஸூர்யாய நமஃ
ओं कवये नमः	95	ஓம் கவயே நமஃ
ओं नारायणाय नमः	96	ஓம் நாராயணாய நமஃ
ओं परेशाय नमः	97	ஓம் பரேஶாய நமஃ
ओं तेजोरूपाय नमः	98	ஓம் தேஜோரூபாய நமஃ
ओं ह्रीं हिरण्यगर्भाय नमः	99	ஓம் ஹ்ரீம் ஹிரண்யக³ர்பா⁴ய நமஃ
ओं ह्रीं संपत्कराय नमः	100	ஓம் ஹ்ரீம் ஸம்பத்கராய நமஃ
ओं ऐं इष्टार्थदाय नमः	101	ஓம் ஐம் இஷ்டார்த²தா³ய நமஃ
ओं सुप्रसन्नाय नमः	102	ஓம் ஸுப்ரஸன்னாய நமஃ
ओं श्रीमते नमः	103	ஓம் ஶ்ரீமதே நமஃ
ओं श्रेयसे नमः	104	ஓம் ஶ்ரேயஸே நமஃ
ओं भक्तकोटिसौख्यप्रदायिने नमः	105	ஓம் ப⁴க்தகோடிஸௌக்²யப்ரதா³யினே நமஃ
ओं निखिलागमवेद्याय नमः	106	ஓம் நிகி²லாக³மவேத்³யாய நமஃ
ओं नित्यानन्दाय नमः	107	ஓம் நித்யானந்தா³ய நமஃ
ओं वेदत्रयात्मने नमः	108	ஓம் வேத³த்ரயாத்மனே நமஃ

ஸூர்யாஷ்டோத்தரஶதநாமாவலி முற்றிற்று.

श्रीः

॥ अथ सूर्यमन्त्रः ॥

१. आसत्येनेति सूर्यमन्त्रस्य - हिरण्यस्तूप ऋषिः, त्रिश्रुटुच्छन्दः, सवितादेवता.

ஶ்ரீ:

॥ அத² ஸூர்யமந்த்ர꞉ ॥

1. ஆஸத்யேனேதி ஸூர்யமந்த்ரஸ்ய - ஹிரண்யஸ்தூப ருஷி꞉, த்ரிஶ்ருடுச்ச²ந்த³꞉, ஸவிதாதே³வதா।

॥ मन्त्रः ॥

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ।
हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन् ॥

॥ மந்த்ர꞉ ॥

ஆ ஸத்யேன ரஜஸா வர்தமானோ நிவேஶயன்னம்ருதம் மர்த்யம் ச ।
ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதே²நாதே³வோ யாதி பு⁴வனா விபஶ்யன் ॥

२. अग्निं दूतमिति सूर्याधिदेवतामन्त्रस्य मेधातिथि ऋषिः गायत्रीच्छन्दः अग्निर्देवता.

2. அக்³னிம் தூ³தமிதி ஸூர்யாதி⁴தே³வதா மந்த்ரஸ்ய மேதா⁴திதி² ருஷி꞉ கா³யத்ரீச்ச²ந்த³꞉ அக்³நிர்தே³வதா ।

॥ अधिदेवतामन्त्रः ॥

अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् ।
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥

॥ அதி⁴தே³வதாமந்த்ர꞉ ॥

அக்³னிம் தூ³தம் வ்ருணீமஹே ஹோதாரம் விஶ்வவேத³ஸம் ।
அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

॥ प्रत्यधिदेवतामन्त्रः ॥

३. एषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम् ।
निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥

॥ ப்ரத்யதி⁴தே³வதாமந்த்ர꞉ ॥

3. ஏஷாமீஶே பஶுபதி꞉ பஶூனாம் சதுஷ்பதா³முத ச த்³விபதா³ம் ।
நிஷ்க்ரீதோ(அ)யம் யஜ்ஞியம் பா⁴க³மேது ராயஸ்போஷா யஜமானஸ்ய ஸந்து ॥

ஸ்ரீ:

ஸூர்ய மந்த்ரத்துக்கு அர்த்தம்

1.	सत्येन ஸத்யேன	=	உண்மையான அதாவது (அழிவற்றதான மற்றப் பிரகாசத்தால் அடக்கப்படாத),
	रजसा ரஜஸா	=	தேஜஸ்ஸினுல்.
	आवर्तमान: ஆவர்தமான:	=	எங்குமிருந்து கொண்டும்,
	अमृतम् அம்ருதம்	=	மரணமற்ற தேவர்களையும்,
	मर्त्यं च மர்த்யம் ச	=	மனிதர்களையும்,
	निवेशयन् நிவேஶயன்	=	அவரவர்க்குரிய கர்மங்களில் ஸ்தாபித்துக் கொண்டும், (ஸூர்யன் கிளம்பியவுடன் அந்தந்த பிராணிகள் அததற்குரிய கார்யங் களைச் செய்வதற்குத் தொடங்குவதால் இவ்விதம் சொல்லப்படுகிறது).
	सविता ஸவிதா	=	ஜகத்திற்குப் புஷ்டியைக் வரும் கொடுக்கின்றவரும்,
	देव: தே³வ:	=	ஸ்வயம்பிரகாசியுமான ஸூர்யன்,
	हिरण्ययेन ஹிரண்யயேன	=	தங்கமயமான,
	रथेन ரதே²ன	=	ரதத்தினுல்,
	भुवना பு⁴வனு	=	14 உலகங்களை,
	विपश्यन् விபஶ்யன்	=	நன்கு பார்த்துக்கொண்டு (பிராணிகளின் கர்மங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக இருந்து கொண்டு)
	आयाति ஆயாதி	=	ஆகாச வீதியில் ஸஞ்சரிக்கின்றார்.

2.	दूतं தூ3தம்	=	அந்தந்த தேவர்களைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸைப் பெற்று அந்தந்த தேவர்களிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கின்றவரும்,
	होतारं ஹோதாரம்	=	தேவர்களை ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகக் கூப்பிடுகின்றவரும்,
	विश्ववेदसम् விஶ்வவேத3ஸம்	=	எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவரும்,
	अस्य அஸ்ய	=	இந்த,
	यज्ञस्य யஜ்ஞஸ்ய	=	என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நவக்ரஹாராதனம் என்ற கர்மத்திற்கு,
	सुक्रतुम् ஸுக்ரதும்	=	நல்ல பயனைக் கொடுப்பதற்குச் சாதனமாயிருத்தலை,
	(संपादयन्तम् ஸம்பாத3யந்தம்	=	உண்டு பண்ணுகின்றவருமான)
	अग्निं அக்3னிம்	=	அக்னியை,
	वृणीमहे வ்ருணீமஹே	=	பூஜையை ஏற்றுகொள்வதற்காக வரவேண்மாய் ப்ராத்திக்கின்றோம்.
3.	एषाम् ஏஷாம்	=	நேரில் காணப்படுகின்றனவும்,
	चतुष्पदाम् சதுஷ்பதா3ம்	=	நான்கு கால்களுள்ளவைகளும்,
	द्विपदाम् த்3விபதா3ம்	=	இரண்டு கால்களுள்ளவைகளுமான,
	पशूनां பஶூனாம்	=	பிராணிகளுக்கு,
	यस्मात् யஸ்மாத்	=	எதனால்,
	रुद्रः ருத்3ர:	=	ஸ்ரீ ருத்திரன்,
	ईशे ஈஶே	=	ஸ்வாமியாக ஆகின்றரோ,
	तस्मात् தஸ்மாத்	=	அதனால்,

सः	=	அந்த ருத்திரன்,
ஸ:		
पशुपतिः	=	பசுபதி என்று பிரஸித்தராக விளங்குகி
பஶுபதி:		ன்றூர்.
तत्सकाशात्	=	அந்த ஸ்ரீ ருத்திரனிடமிருந்து,
தத்ஸகாஶாத்		
अयम्	=	இந்த பசு,
அயம்		
निष्क्रीतः	=	விஜலக்கு வாங்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
நிஷ்க்ரீத:		(அனுமதிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு)
यज्ञियं	=	யாகத்திற்கு யோக்யமான,
யஜ்ஞியம்		
भागम्	=	பாகமாயிருத்தஜல,
பா⁴க³ம்		
एतु	=	அடைய வேண்டும்,
ஏது		
यजमानस्य	=	யஜமானனுக்கு,
யஜமானஸ்ய		
रायस्पोषा	=	தனத்தின் பெருக்குகள் (வ்ருத்திகள்)
ராயஸ்போஷா		
सन्तु	=	உண்டாக வேண்டும்.
ஸந்து		

ஸ்ரீ:

ஸங்க்ராந்தி முதலிய தினங்களில் ஸூர்ய நாராயண பூஜை

சுக்லாம்+சாந்தயே । ஓம்பூ: + பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் । மம உபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் கரிஷ்யமாணஸ்ய கர்மண: அவிக்நேந பரிஸமாப்த்யர்த்தம் ஆதௌ விக்னேஶ்வர பூஜாம் கரிஷ்யே ॥ அப உபஸ்ப்ருஶ்ய ॥

அகஜாநநபத்மார்கம் கஜாநநம் அஹர்நிஶம் ।
அனேகதம் தம் பக்தாநாம் ஏகதந்தம் உபாஸ்மஹே ॥

அஸ்மின் பிம்பே ஸுமுகம் விக்னேச்வரம் த்யாயாமி -

என்று அக்ஷதையை மஞ்சள் பிள்ளையார் மீது போடுக.

விக்னேஶ்வரம் ஆவாஹயாமி - அக்ஷதை போடுக.

விக்னேஶ்வராய நம: ஆஸநார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: உபவீதார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: ஆபரணார்த்தம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: கந்தான் தாரயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: கந்தோபரி ஹரித்ராசூர்ணம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

1. ஓம் ஸுமுகாய நம:
2. ஓம் ஏகதந்தாய நம:
3. ஓம் கபிலாய நம:
4. ஓம் கஜகர்ணகாய நம:
5. ஓம் லம்போதராய நம
6. ஓம் விகடாய நம:
7. ஓம் விக்நராஜாய நம:
8. ஓம் விநாயகாய நம:
9. ஓம் தூமகேதுவே நம:
10. ஓம் கணாத்யக்ஷாய நம:
11. ஓம் பாலசந்த்ராய நம:
12. ஓம் கஜானநாய நம:
13. ஓம் வக்ரதுண்டாய நம:
14. ஓம் சூர்பகர்ணாய நம:
15. ஓம் ஹேரம்பாய நம:
16. ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம:

விக்னேஶ்வராய நம: நாநாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

தூபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.
தீபார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ
தேவஸ்யதீமஹி தியோ யோந: ப்ரசோதயாத் -
தேவஸவித: ப்ரஸுவ - ஸத்யம் த்வர்ததேநபரிஷிஞ்சாமி -
அமிருதோபஸ்த்ரணமஸி - ஒரு உத்தரணி ஜலம் விடுக.

அக்ஷதை புஷ்பம் எடுத்துக்கொண்டு - ப்ராணாய ஸ்வாஹா - வ்யாநாய ஸ்வாஹா - அபாநாய ஸ்வாஹா - ஸமாநாய ஸ்வாஹா - உதாநாய ஸ்வாஹா - ப்ரஹ்மமணே ஸ்வாஹா - விக்னேஶ்வராய நம: கதலீபலம் நிவேதயாமி. அமிருதாபிதாநமஸி. நிவேதநானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. ஒரு உத்தரிணி தீர்த்தம் விடுக.

பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:
பூகீபலஸமாயுக்தம் நாகவல்லீ தளைர்யுதம்,
கர்பூரசூர்ண ஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம்.

விக்னேஶ்வராய நம: கர்பூரதாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.
விக்னேஶ்வராய நம: ஸர்வோபசாரான் ஸமர்ப்பயாமி.

வக்ரதுண்ட மஹாகாய ஸூர்யகோடி ஸமப்ரப |
அவிக்னம் குரு மே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா ||

ஶுக்லாம் + ஶாந்தயே - ஓம் பூ: + பூர்புவஸ்ஸுவரோம். மம உபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் ஶுபேஶோபநே முஹூர்த்தே அத்யப்ரஹ்மண: த்விதீய பரார்த்தே ஶ்வேதவராஹகல்பே வைவஸ்வதமன்வந்தரே அஷ்டாவிம்ஶதிதமே கலியுகே ப்ரதமேபாதே ஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே பரதகண்டே மேரோ: தக்ஷிணேபார்ஶ்வே ஶகாப்தே அஸ்மின் வர்த்தமானே வ்யாவஹாரிகே ப்ரபவாதீநாம் ஷஷ்ட்யா: ஸம்வத்ஸராணும் மத்யே .... நாம ஸம்வத்ஸரே உத்தராயணே ஹேமந் தருதௌ மகரமாஸே .... பக்ஷே .... திதௌ .... வாஸரயுக்தாயாம் .... நக்ஷத்ரயுக்தாயாம் சுபயோக சுபகரண ஏவம் குண விஶேணவிஶிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் .... திதௌ மம ஸஹகுடும்பஸ்ய ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தம் சாயா ஸம்ஜ்ஞாஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண ப்ரீத்யர்த்தம், ஆயுஷ்மத்ஸத்ஸந்தான ஸம்ருத்யர்த்தம் ஆரோக்யாதி ஸமஸ்தஸம்பத்ப்ராப்த்யர்த்தம், சாயாஸம்ஜ்ஞா ஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண பூஜாம் ததங்கம் கலஶபூஜாஞ்ச கரிஷ்யே. அபஉபஸ் ப்ருஶ்ய || அஸ்மாத் ஹரித்ராபிம்பாத் விக்னேஶ்வரம் யதாஸ்தாநம் ப்ரதிஷ்டா பயாமி. என்று அக்ஷதையைப் போட்டு சிறிது வடக்கே நகர்த்தி அந்த புஷ்பாக்ஷ தைகளைத் தலையில் தரிக்கவும்

கலஶ பூஜை: - பஞ்சபாத்திரத்திற்கு நாலு புறமும் சந்தனமிட்டு உள்ளே ஒரு புஷ்பத்தைப் போட்டு வலது கையால் மூடிக்கொண்டு.

(1) கலஶஸ்ய முகே விஷ்ணு:
கண்டே ருத்ர: ஸமாஶ்ரித: ।
மூலே தத்ர ஸ்திதோ ப்ரஹ்மா
மத்யே மாத்ருகணா: ஸ்ம்ருதா: ॥
குக்ஷௌ து ஸாகரா: ஸர்வே
ஸப்தத்வீபா வஸுந்தரா ।
ரிக்வேதோத யஜுர்வேத:
ஸாமவேதோப்யதர்வண: ॥
அங்கைஶ்ச ஸஹிதா: ஸர்வே
கலஶாம்பு ஸமாஶ்ரிதா: ।

கங்கேச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி ।
நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம் குரு ॥

என்று சொல்லி பூஜாத்ரவ்யங்களையும், தன்னையும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

ஆகமார்த்தந்து தேவாநாம் கமனார்த்தந்து ரக்ஷஸாம் ।
குர்வே கண்டாரவம்தத்ர தேவதா ஹ்வாநலாஞ்சனம் ॥

என்று கூறு மணியை அடிக்கவும்.

த்யானம்: -

ஸூர்யம் ஸுந்தரலோகநாதம் அம்ருதம்
வேதாந்தஸாரம் சிவம்,
ஜ்ஞானம் ப்ரஹ்மமயம் ஸுரேஶமமலம்,
இந்த்ரா தித்யநராதிபம் ஸுரகுரும்,
த்ரைலோக்யசூடாமணிம்,
ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஶிவஸ்வரூபஹ்ருதயம் வந்தே
ஸதா பாஸ்கரம்.
(ஆஸத்யேந + பஶ்யன்) அக்ஷதை புஷ்பமெடுத்து.

அஸ்மின் பிம்பே சாயாஸம்ஞாஸமேதா ஸ்ரீ ஸூர்ய நாராயணம் த்யாயாமி.

சாயாஸம்ஜ்ஞாஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்ய நாராயணம் ஆவாஹயாமி.

மித்ராய நம: சாயாஸம்ஜ்ஞாஸமேத ஸ்ரீ ஸூர்ய நாராயண ஸ்வாமிநே நம: ஆஸநார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

ரவயே நம: - பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
ஸூர்யாய நம: - அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
பாநவே நம: - ஆசமநீயம ஸமர்ப்பயாமி.
ககாய நம: - ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி.
ஆபோஹிஷ்டாமயோபுவ: + ஆபோஜநயதாசந:

என்று சொல்லி ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

ஸ்நாநாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

பூஷ்ணே நம: - வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

ஹிரண்யகர்ப்பாய நம: - உபவீதார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

மரீசயே நம: - ஆபரணார்த்தம் அக்ஷதான் ஸம்ர்ப்பயாமி.

ஆதித்யாய நம: - கந்தான் தாரயாமி.

ஸவித்ரே நம: - கந்தோபரி அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி
புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

ஓம் அர்காய நம:
ஓம் பாஸ்கராய நம:
ஓம் திவாகராய நம:
ஓம் தீப்தாய நம:
ஓம் ஸஹஸ்ரநேத்ராய நம:
ஓம் ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய நம:
ஓம் க்ரஹாணாம்பதயே நம:
ஓம் தேஜோரூபாய நம:
ஓம் ஆதித்யாய நம:
ஓம் ஆதிபூதாய நம:
ஓம் அனந்தாய நம:
ஓம் விஶ்வரூபாய நம:
ஓம் ஹ்ரீம் ஸுப்ரஸந்நாய நம:
ஓம் ஹ்ரீம் ஸம்பத்கராய நம:
ஓம் இஷ்டார்த்ததாய நம:
ஓம் ஆத்மரூபிணே நம:
ஓம் ஸகலஜகதாம்பதயே நம:
ஓம் ஆர்தரக்ஷாய நம:
ஓம் அச்யுதாய நம:
(ஸூர்யாஷ்டோத்தரம் பார்க்க.)

ஓம் அனந்தாய நம:
ஓம் கோவிந்தாய நம:
ஓம் கேஶவாய நம:
ஓம் நாராயஞுய நம:
ஓம் மாதவாய நம:
ஓம் கோவிந்தாய நம:
ஓம் விஷ்ணவே நம:
ஓம் மதுஸூதநாய நம:
ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:
ஓம் வாமநாய நம:
ஓம் ஸ்ரீதராய நம:
ஓம் ஹ்ரிஷீகேஶாய நம:
ஓம் பத்பநாபாய நம:
ஓம் தாமோதராய நம:
ஓம் சாயாயை நம:
ஓம் ஸம்ஜ்ஞாயை நம:
ஓம் ஸுவாச்சலாயை நம:
ஓம் இந்த்ராய நம:
ஓம் உபேந்த்ராய நம:

சாயாஸம்ஜ்ஞா ஸமேத ஶ்ரீ ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமீநே நம:
நாநாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸம்ர்ப்பயாமி.
பாஸ்கராய நம: - தூபம் ஆக்ராபயாமி.
தூபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.
கர்மஸாக்ஷிணே நம: - தீபம் தர்ஶயாமி.
தீபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

குடோதன ப்ரியாய நம: - குடோதனம் (சர்க்கரைப் பொங்கல்)
இக்ஷுதண்டம் (கரும்பு)
ஆர்த்ரகம் (இஞ்சிக் கொத்து)
ஹரித்ரகம் (மஞ்சள் கொத்து)
நாளிகேரகண்டத்வயம் (தேங்காய் மூடி இரண்டு)
கதலீபலம் (வாழைப்பழம்)
மாஷாபூபம் (வடை)
திவ்யான்னம் மஹாநைவேத்யம்.

(நிவேத்ய வஸ்துக்கள் மீது ஒவ்வொரு புஷ்பத்தைப் போட்டு முன் விக்னேஸ்வர பூஜையில் கூறியபடி நிவேதனம் செய்யவும்.)

பூகிபல + க்ருஹ்யதாம், கர்பூர தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி.
புஷ்கராக்ஷாய நம: - கர்பூர நீராஜனம் தர்ஶயாமி.
வேதவேதாந்த தத்த்வஜ்ஞாய நம: - மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.
இரு கைகளாலும் புஷ்பத்தை எடுத்து நின்று கொண்டு போடவும்.

யாநி காநி பாபாநி ஜந்மாந்தரக்ருதாநிச |
தாநி தாநி விநஶ்யந்து ப்ரதக்ஷிணபதேபதே ||

ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமிநே நம: - ப்ரதக்ஷிணம் ஸமர்ப்பயாமி.

ஜயது ஜயது ஸூர்ய: ஸப்தலோகைகதீப:
கிரணதஹிததாப: க்லேஶதுக்கஸ்ய நாஶ:,
அருண ககநகம்யம் ஆதிம் ஆதித்ய மூர்த்திம்
பரம பரமரூபம் பாஸ்கரம் தம் நமாமி. நமஸ்காரம்.

ப்ராத்தனை: -

பானோ பாஸ்கர மார்த்தாண்ட சண்டரஶ்மே திவாகர |
ஆயுராரோக்யம் ஐச்வர்யம் ஶ்ரியம் புத்ராம்ஶ்ச தேஹி மே ||

அநயா பூஜயா ஶ்ரீ ஸூர்யநாராயண: ப்ரீயதாம்.

கோபூஜை

மறுநாள் காஜலயில் ஆசாரத்துடன் விக்னேஸ்வர பூஜையை செய்துவிட்டு கோபூஜைக்கு ஸங்கல்பம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் சுக்லாம் + சாந்தயே ॥ ஓம் பூ: + பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம். மம உபாத்த + ப்ரீத்யர்த்தம் ஶுபேஶோபநே முகூர்த்தே + சுபதிதௌ கவாம் ஸம்பதபிவ்ருத்த்யர்த்தம் கோபூஜாம் ததங்கம் கலஶபூஜாம் ச கரிஷ்யே ॥

முன்போல கலஶபூஜை செய்து கொள்ளவும்.

த்யானம்: -

காமதேனு ஸமுத்பூதே ஸர்வகாமபல ப்ரதே ।
த்யாயாமி ஸௌரபேயி த்வாம் வ்ருஷபத்நி நமோஸ்து தே ॥
காம் த்யாயாமி.

ஆவாஹநம்: -

ஆவாஹயாமி தேவேஶி ஹவ்ய கவ்ய பலப்ரதே ।
வ்ருஷபத்னி நமஸ்துப்யம் ஸுப்ரீதா வரதாபவ ॥
காம் ஆவாஹயாமி.
வ்ருஷபத்ந்யை நம:- ஆஸநார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.

கவே நம: - பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
காமதேனவே நம:- அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி.
ஸௌரப்யை நம:- ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.
வத்ஸதர்யை நம:- ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயாமி.
பலதாயின்யை நம:- வஸ்த்ரார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.
பயஸ்வின்யை நம:- ஆபரணார்த்தம் அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி.
மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:- கந்தான் ஸமர்ப்பயாமி.
கந்தோபரி ஹரித்ரா சூர்ணம் ஸமர்ப்பயாமி.
சபலாயை நம:- புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

ஓம் காமதேனவே நம:
ஓம் ஶத்ருஸூதனாயை நம:
ஓம் ஶபளாயை நம:
ஓம் கவே நம:
ஓம் ஸௌரப்பை நம:
ஓம் வத்ஸதர்யை நம:
ஓம் ஸர்வகாமபலப்ராதாயை நம:
ஓம் மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:
ஓம் ஹவ்யகவ்யபலப்ரதாயை நம:
ஓம் காம்போஜஜனகாயை நம:
ஓம் பப்லஜநாகாயை நம:
ஓம் யவன ஜநகாயை நம:
ஓம் வ்ருஷபத்ன்யை நம:
ஓம் க்ஷீரதாரிண்யை நம:

கவே நம:- நாநாவித பத்ரபுஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.
கவே நம:- தூபம் தர்ஶயாமி தூபாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.
கவே நம:- தீபம் தர்ஶயாமி தீபானந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.
கவே நம:- குடோதனம் நிவேதயாமி நிவேதநாந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி.

முன்போல் எல்லாம் செய்து பசுவுக்கு அளிக்கவும்.

கவே நம:- கற்பூர நீராஜனம் தர்ஶயாமி.
கவே நம:- மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.
ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவும்.

நமஸ்காரம்:-

க்ஷீராப்திதநயே தேவி வஸிஷ்டாதி ப்ரபூஜிதே ।
கோதனம் ஸ்ரீதனம் சாபி புஷ்டிம் புத்ராம்ஶ்ச தேஹி மே ॥
சத்ரசாமராதி ஸமஸ்தோபசாரான் ஸமர்ப்பயாமி.

ஸ்ரீ:

"ஸ்திரீகளுக்கு ஸூர்ய நமஸ்காரம்"

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம், ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்விக்னோபஶாந்தயே. மம உபாத்தஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா பரமேஶ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் சாயாஸம்ஜ்ஞாஸமேதஸூர்ய நாராயண ப்ரீத்யர்த்தம் ஸூர்யநாராயண ப்ரஸாத ஸித்யர்த்தம் ஸூர்யநாராயண பூஜாம் ஸூர்யநமஸ்காரஞ்ச கரிஷ்யே - ஜலத்தைத் தொடவும். கலஶம் கந்தபுஷ்பாக்ஷதைரப்யர்ச்ய,

கலஶஸ்ய முகே விஷ்ணு:
கண்டே ருத்ர: ஸமாஶ்ரித:,
மூலே தத்ர ஸ்திதோ ப்ரஹ்மா
மத்யே மாத்ருகணா: ஸ்ம்ருதா:,
குக்ஷௌது ஸாகரா: ஸர்வே
ஸப்தத்வீபாவஸுந்தரா.
ருக்வேதோத யஜுர்வேத:
ஸாமவேதோப்யதர்வண:
அங்கைஶ்ச ஸஹிதாஸ்ஸர்வே
கலஶாம்பு ஸமா ஶ்ரிதா:,
கங்கேச யமெனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி.
நர்மதே ஸிந்து காவேரி
ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிம் குரு ॥

பூஜாத்ரவ்யாணி ஆத்மாநம்ச ப்ரோக்ஷ்ய, அக்ஷதையும் புஷ்பமும் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

ஸூர்யம் ஸுந்தரலோகநாத மம்ருதம்
வேதாந்த ஸாரம் ஶிவம்
ஜ்ஞானம் ப்ரஹ்ம மயம்
ஸுரேஶமமலம் லோகைகசித்தஸ்வயம் ।
இந்த்ராதித்யநராதிபம் ஸுரகுரும்
த்ரைலோக்ய குடாமணிம்
ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுஶிவஸ்வரூப
ஹ்ருதயம் வந்தே ஸதா பாஸ்கரம் ॥

அஸ்மின் பிம்பே சாயாஸம்ஜ்ஞா ஸமேத ஸூர்ய நாராயணம் த்யாயாமி - ஸூர்ய நாராயணம் ஆவாஹயாம் ॥

ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமிநே நம:- ஆஸரம் ஸமர்ப்பயாமி - ஸூர்ய + நம: பாதயோ: பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி, -ஸூர்ய + நம: - அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி - ஸூர்ய + நம: - ஆசமநீயம் ஸம + யாமி. ஸூர்ய + நம: ஸ்னானம் + ஸமர்ப்பயாமி, ஸ்னானானந்தரம் ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி. ஸூர்ய + நம: வஸ்த்ரம் ஸமர்பயாமி. ஸூர்ய + நம: ஆபரணம் ஸமர்ப்பயாமி. ஸூர்ய + நம: கந்தாந்தாரயாமி. கந்தோபரி அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி. (அர்ச்சஜன) மித்ராய நம: முதல் 12 அர்ச்சனைகள் செய்து - ஸூர்யநாராயண + நம: தூபார்த்தம் அக்ஷதான்ஸம் ஸமர்ப்பயாமி. பூர்புஸ்ஸுவ: தேவஸவித: ப்ரஸுவ, ஸத்யம்த் வர்த்தேன பரிஷிஞ்சாமி, அம்ருதோபஸ்தரணமஸி - ப்ராணாய ஸ்வாஹா - அபாநாய ஸ்வாஹா - வ்யானாய ஸ்வாஹா - உதாநாய ஸ்வாஹா - ஸமானாய ஸ்வாஹா - ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹா - ஸூர்யநாராயண ஸ்வாமிநே நம: - க்ஷீரம் - பலம், ரஸகண்டம் - நிவேதயாமி. நிவேதனானந்தரம் ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி, கர்பூரதாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி - ஸர்வோபசாரான் ஸமர்ப்பயாமி.

(ப்ரதக்ஷிணம்)

யாநிகாநிசபாபாநி ஜன்மாந்தரக்ருதானிச
தாநிதாநி விநஶ்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதேபதே.

நமஸ்காரம் -

1. மித்ராய நம:
2. ரவயே நம:
3. ஸூர்யாய நம:
4. பானவே நம:
5. ககாய நம:
6. பூஷ்ணே நம:
7. ஹிரண்யகர்பாய நம:
8. மரீசயே நம:
9. ஆதித்யாய நம:
10. ஸவித்ரே நம:
11. அர்க்காய நம:
12. பாஸ்கராய நம:

சாயாஸம்ஜ்ஞாஸமேத ஸூர்ய நாராயண ஸ்வாமினே நம:
ஸௌரமண்டல மத்யஸ்தம்
ஸாம்பம் ஸம்ஸார பேஷஜம்.
நீலக்ரீவம் விரூபாக்ஷம் நமாமிஶிவமவ்யயம்.
பாநோ பாஸ்கர மார்த்தாண்ட
சண்டரஶ்மே திவாகர,
ஆயுராரோக்யமைஶ்வர்யம் ஶ்ரியம்
புத்ராம்ஶ்ச தேஹி மே.

அஸ்மாத்பிம்பாத் ஸூர்யநாராயணம் யதாஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபாயமி. பூஜை தீர்த்தத்தை எடுத்து -

அகால ம்ருத்யுண்ஹரணம்
ஸர்வவ்யாதிநிவாரணம்
ஸமஸ்தபாப க்ஷயகரம்
ஸூர்ய நாராயண பாதோதகம் சுபம்.

என்று சாப்பிடவும். ஸங்கராந்தியன்று புருஷர்களும் இவ்விதம் பூஜை செய்து அதில் அஷ்டோத்ரார்ச்சனை செய்யலாம்.

பிறகு பஞ்சாக்ஷரம் அஷ்டாக்ஷரம்
உபதேஶப்படி செய்யவும்.
